UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

26
КВІТНЯ
Число No 17
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
APRIL 26, 1973

ВЕЛИКДЕНЬ У ЄРУСАЛИМІ

Цьогорічний Великдень за Григоріянським календарем відбувся в Єрусалимі дуже величаво. Як що року, й цього року відбулася в Велику П'ятницю врочиста процесія Хресною дорогою аж до церкви Божого Гробу. В процесії взяли участь тисячі прочан з цілого світу. Того дня вранці латинський єрусалимський патріярх Дж. Бельрітті відслужив Службу Божу на Голготі, а відтак відспівав у латинській мові Євангеліє про Христові Страсти. Патріярх служив Службу Божу на Голготі теж у Велику Суботу, а відтак на Великдень.

Тисячі прочан, що прибули на Великдень до Єрусалиму, святкували Празник Христового Воскресення в мирі, але по вулицях Єрусалиму кружляли ізраїльські військові патрулі, щоб не допустити до порушеня порядку арабськими партизанами. Поблизу Єрусалиму були навіть більші ізраїльські відділи, бо в Велику Суботу на сирійсько-ізраїльському кордоні, віддаленому лише 70 миль від Єрусалиму, дійшло до стрілянини між сирійськими та ізраїльськими вояками. Того дня вранці ізраїльські вояки арештували малу групу палестинських партизанів, що йшли в напрямі містечка Сафед, де мали вчинити збройний напад.

В четвер, 13 квітня вранці трьох узброєних напасників вдерлися до церкви Божого Гробу, побили черця-францісканина, що робив порядок у церкві й забрали із хреста на Голготі табличку з написом „ІНЦІ". Табличка має лише пам'яткову вартість, бо вона зроблена зі звичайного металю. Інший напасник день передтим вдерся вранці до церкви Божого Гробу й обілляв фарбою обличчя Христа на хресті на Голготі.

Цьогорічний Великдень за Григоріянським календарем зійшовся зі святкуванням жидівської Пасхи й тому до Єрусалиму прибуло на той день багато жидів з усього світу. Жиди святкували свою Пасху біля „Муру плачу" в Єрусалимі, який залишився із охоронного муру колишньої жидівської святині, що її збудував був цар Ірод Великий.

США перестерігають В'єтнам

Уряд США офіційно перестеріг уряд Північного В'єтнаму, що він порушує умовини перемир'я. Через сусідні країни Ляос та Камбоджу Північний В'єтнам вислав до Південного В'єтнаму понад 30,000 вояків, перевіз багато протилетунських гармат, понад 400 танків та іншого військового приряду. Північно-в'єтнамські вояки нападають на південно-в'єтнамські військові станиці, побивають та вбивають південно-в'єтнамських мешканців, закладають на дорогах міни ітд. Північно-в'єтнамські вояки збили гелікоптер, в якому їхали члени міжнародньої комісії для справ перемир'я, наслідком чого згинув один канадський вояк та два північно-в'єтнамські вояки.

Уряд США теж обвинувачує Північний В'єтнам, що він не звільнив усіх американських вояків із полону. Копію протестаційної ноти американський уряд вислав до всіх держав, що брали участь в мировій конференції в Парижі.

Хоч війна в В'єтнамі офіційно закінчилася, то комуністичні війська продовжують війну в сусідній державі Камбоджі, де американські важкі бомбовики Б-52 скидають бомби на північно-в'єтнамські становища, щоб допомогти в боях камбоджським воякам.

США ЗДЕРЖАЛИ УСУВАННЯ МІН

Американські воєнні судна, які виловлювали міни в північно-в'єтнамських пристаннях, перервали свою працю з уваги на те, що північні в'єтнамці порушують умовини перемир'я.

Коротні вістки

• **16 канадських лікарів** виїхало до комуністичного Китаю, щоб познайомитися з китайською методою лікування: зіллям, наколюванням шпильками та іншими методами, які дозволяють лікувати широкі маси населення. В тій самій цілі виїхали туди американські та французькі лікарі.

• **Фабрики паперу піднесли** ціни на папір на 10%. В січні цього року папір здорожів на 7%. Газетний папір здорожів удруге в цьому році на 5.00 долярів від тонни.

• **В минулому році** канадські власники молочарень дістали за молоко та інші молочні продукти 779 мільйонів долярів.

• **Дослідна канадська рада** для справ рільництва обчислила, що 42% канадського господарства є зв'язані безпосередно, або посередно з рільництвом.

• **При кінці вересня 1972 р.** працювало в бюрах федерального уряду 273,305 осіб. З того в Онтаріо було 123,924 особи, в Алберті 16,837 в Саскачевані 9,058 осіб, Манітобі 11,636 осіб та в Британській Колюмбії 21,016 осіб.

• **Канадський уряд** заборонив вивозити за кордон срібні канадські монети, які випущено в 1968 р. Срібло, що з нього зроблені монети, варта більше, як самі гроші й тому спекулянти закуповують ці монети, перетоплюють і продають срібло з добрим заробком.

• **В Канаді перебуває** прибл. 450 південних в'єтнамців, головно студентів, що втікли до Канади перед військовою службою у В'єтнамі.

• **В Британській Колюмбії** повстане 10 нових національних парків, що займуть понад 1,700,000 акрів з попередними парками в Бр. К. Парки займатимуть бл. 7 мільйона акрів землі.

• **Совєтська поліція** арештувала й передержала на поліційній станиці сімох американських туристів, що протестували перед будинком пашпортового бюра, домагаючися дозволу для совєтських жидів виїздити до Ізраїля.

• **В азійській державі** Бангладеш лютувала жахлива буря-торнедо, в часі якого згинуло понад 700 осіб.

• **СССР переслав до Сирії 40** совєтських бойових реактивних літаків, у тому 30 літаків найновішої конструкції МІҐ-21.

• **Наслідком нещасливих** випадків із лещетами в баварських Альпах згинуло в 1972 р. 59 осіб, а понад 6,000 було покалічених.

• **В комуністичному Китаї** перебуває тепер канадський міністер для справ енергії Д. Мекдоналд, який веде переговори в справі продажу Китаєві канадського устаткування для видобування нафтової ропи та сільсько-господарських машин.

• **Американські науковці** знайшли на східному побережжі великі підводні зложжя нафти та природного газу, які тягнуться аж до канадського півострова Нова Скошія.

Воскресення день, просвітімось торжеством і одне одного обіймім! Скажім: браття, і тим, що ненавидять нас, простім все задля воскресення, і так заспіваймо: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував!

Стихира Пасхи.

ЙОГО БЛАЖЕНСТВУ ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ
КАРДИНАЛОВІ ЙОСИФОВІ, ПРЕОСВЯЩЕННІШОМУ
МИТРОПОЛИТОВІ, ПРЕОСВЯЩЕННИМ ВЛАДИКАМ, ВСЕЧЕСНОМУ
І ПРЕПОДОБНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ВСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ
СКЛАДАЄМО ЩИРІ СВЯТКОВІ БАЖАННЯ ВСЬОГО ДОБРА.

Христос воскрес

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ (1973)

„Да воскреснет Бог, і расточатся врази его, і да біжат от лица его, ненавидящії его" (Воскресна Утреня).

Величня трагедія Великої П'ятниці наближалася до свого кінця. На хресті на Голгофті, висів померлий Христос - Спаситель. Умер серед жахливих мук за людський рід, за його дочасне і вічне щастя.

Мертве тіло Спасителя належало до римського намісника Пилата. Христові, вороги хотіли завершити своє богохульне діло ще одною зневагою, уже мертвого Спасителя і поховати його разом з розбійниками та ки на місці страчення у спільнім гробі. Пречиста Діва Марія не мала власного гробівця, тому не могла й думати про те, щоб Сина свого гідно поховати.

Але знайшлись благородні приятелі Христа там, де ніхто того не міг сподіватися. Тоді, як товпа, підбехтана пропагандою несовісних провідників п'яніла від радощів, бачучи таке видовище, не виявляла найменшого співчуття для Христа, — до Пилата приходить благородний аристократ духа і тіла та член Найвищої Ради Жидів — Йосиф з Ариматеї і, зворушений невинною смертю Божого Сина, сміливо просить в Пилата тіла Христового, щоб його з честю поховати. Пилат тільки здивувався, що Христос уже помер, і, одержавши від старшини звіт про смерть Христа, віддав мертве тіло Йосифові. Йому з допомогою прийшов другий жидівський аристократ, високо благородна людина, так само таємний учень Христовий, Нікодим і оба вони, при допомозі слуг, зняли тіло Христове з хреста, посипали його дорогою пахучою живицею — алоєм, обвинули у плащаницю і понесли до гробу.

* * *

Заходило вже сонце, як до городу Йосифа з Ариматеї посувався сумний похоронний похід. Небагато учасників було в ньому: крім Йосифа і Нікодима і їх слуг — страдальна Мати Христова, декілька відданих Йому побожних жінок і апостол Йоан. Мертве тіло Христове. обвинуте у плащаницю поклали, як було звичаєм, у кам'яний новий гріб і вхід до нього привалили великим каменем.

З глибоким смутком і важким тягарем на серці розійшлись учасники похорону домів . . . Пропало все! Пропало діло Христове! . . Бо весь Синедріон з товпою скінчив своє злочинне діло. Осталась тільки невеличка горстка учнів і приятелів Христових, які зберегли своєму Учителеві вірність, одні явно, а другі потайки. І також серед тієї горстки визнавців запанувала по смерті Христа якась гнітуча пустка, і гіркий біль, і жаль за Христом. Усе пропало! . .

Вправді говорив їм Христос у своїх науках, що вороги Його ув'язнять, скатують і уб'ють, а Він третього дня воскресне. Та вони того ніяк не розуміли. Вони так були прибиті смертю Ісуса і Його неспроможністю боронити себе, що ні на мить не могли припустити, щоб той понижений, ганебно скатований і розп'ятий на хресті Христос міг воскреснути.

Другий день по смерті Христа, в суботу, настрої серед горстки учнів і визнавців Христа, далі прибиті, повні страху і тривоги. Тільки жидівська Рада занепокоїлась і зі страху перед можливим несподіванками, домоглась в Пилата, урядово запечатати гріб і поставити біля нього військову сторожу.

* * *

Але, Дорогі Брати і Сестри! — сила Божа більша й за всі людські армії і за всю людську злобу і хитрощі.

В неділю досвіта, коли тільки легка заграва на сході вказувала, що недалеко вже день, сталося щось надзвичайне. У гробі Христовім збувся могутній нечуваний процес, чудо над чудами — величня і незглибима містерія воскресення мертвого тіло Спасителя. Душа Його, що зійшла була до аду, злучилась знову з тілом, оживила його і Христос у великій славі воскрес.

Самого акту воскресення ніхто з людей, навіть вояки римські, що стерегли гробу, не бачили, але усе те реальне, що у зв'язку з воскресенням опісля сталося, потверджує факт воскресення повністю. Тріюмф перемоги Христа над смертю подав до відома людям в пер-

(закінчення на стор. 2.)

НОВИЙ ПЛЯН ДОПОМОГИ СУСП. ОПІКИ

ПРОВІНЦ. УРЯДИ МАЮТЬ СКАЗАТИ СВОЄ СЛОВО

Федеральний уряд проголосив новий плян допомог суспільної опіки, який переслано до всіх провінційних урядів, щоб вони його простудіювали й зайняли до нього становище. Новий плян передбачує чималі зміни в системі допомог суспільної опіки. З важніших пропозицій нового пляну є такі:

Родинні допомоги, починаючи з 1 січня 1974 р. будуть підвищені до 20.00 долярів місячно, із теперішньої пересічної допомоги 7.21 долярів. Одначе батьки платитимуть від тої допомоги прибутковий податок.

Уряд установить, у порозумінні з провінційними урядами, кілько грошей потребує канадська родина для прожитку, й, якщо котрась родина, не зароблятиме потрібної суми, то уряд прийде тоді з грошовою допомогою.

Теж у порозумінні з провінціями, уряд прийде з додатковою допомогою непрацездатним канадцям таким, що нездібні до праці, каліки, або які вже на відпочинку, але ще не дістають старечої пенсії. Ці останні зможуть вибирати між пенсією та спеціяльною допомогою.

Буде встановлений спеціяльний допомоговий фонд для таких канадців, які потребують допомоги, а не підпадають під ніяку категорію тих, що мають право на допомогу.

Окрему допомогу буде уряд виплачувати допоміжним шпиталям („нирсінґ гомс") та дитячим садкам, які не можуть покривати видатків із оплат, що їх дістають від своїх мешканців чи вихованків.

Теперішня програма допомог суспільної опіки має бути перевірена та достосована до сучасних потреб протягом двох років.

Згідно з обчисленнями федерального міністерства суспільної опіки, новий проєкт допомог коштуватиме 80 мільйонів річно більше, а цілий плян допомог досягне суми 1.8 мільярдів долярів. Федеральний уряд заповідає, що хоч допомоги будуть збільшені, то це не потягне за собою підвишки податків. Одночасно з поширенням системи допомог федеральний уряд буде переводити строгу контролю тих, що користають з допомог, чи їм дійсно допомога прислуговує та чи для них не можна знайти якогось відповідного заняття.

Помер М. Лучкович

В суботу, 21 квітня, по довгій та важкій хворобі, помер кол. перший український посол до федерального парляменту Михайло Лучкович. Покійний походив родом із Шамокін, Пенсилвенія, США. Його батько був вуглекопом, а відтак мав готель. Початкову школу він закінчив у Шамокін, гай скул у Вінніпеґу, а в Калґарі учительський курс. Він вчителював через довгі роки в Алберті, де й кандидував на федерального посла з партії З'єднаних фармерів Алберти. Він був вибраний послом у 34-ому році життя й був одним з наймолодших послів у Оттаві. Покійний М. Лучкович виступав відважно й гостро в обороні українських поселенців у Канаді. Його виступ у парляменті проти англіканського єпископа Ллойда, який назвав українців „брудними, неосвіченими, воняючими часником континентальниками", увійшов в історію канадських українців як милевий стовп в боротьбі за рівноправність. В 1931 р. М. Лучкович був представником Британської імперії на міжпарляментарному конґресі в Румунії. Того року він відвідав теж Галичину, де тоді польський уряд переводив ославлену пацифікацію.

Попри свою політичну діяльність, покійний М. Лучкович теж перекладав на англійську мову твори українських письменників. Він переклав І. Киріяка „Сини землі", Т. Осьмачки „Ротунду душогубців" та „Один з п'ятнадцяти мільйонів" В. Приходька. Він теж видав антологію коротких українських оповідань.

Покійний залишив дружину Софію, двох синів Мирона та Дениса та дочку Керол — усі в Едмонтоні, брата Єфрема в Ореґон та двох сестер: Селлі Гоголь та Ольгу Арсенич з Вінніпеґу.

Похорон покійного відбувся в четвер, 26 квітня з української католицької катедри св. Йосафата на український цвинтар св. Михаїла.

Ширшу згадку про покійного помістимо в одному з чергових чисел „УВ". Довшу статтю про покійного надрукував „Едмонтон Джорнал" та „Лідер-Пост" в Ріджайні. Вістку про смерть покійного передавали майже всі канадські радіостанції.

Папа закликає до миру

На Великдень за Григоріянським календарем Папа Павло VI відслужив св. Літургію на площі перед собором св. Петра в Римі. На Службі Божій було приявних понад 250,000 осіб з Італії та цілого світу. В свойому Великодньому слові Папа закликав провідників держав до встановлення тривалого миру в світі. Після того Папа уділив благословення „містові (Римові) і цілому світові".

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

6 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 14

У ті дні руками апостолів ділялися знаки і многі чудеса в народі. І були всі однодушно в притворі Соломона. А з інших ніхто не важився до них прилучитись; але величав їх нарід.

І щораз більше прибувало віруючих у Господа, множество мужів і жінок, так що і на вулиці виносили недужих і клали на постелях та ліжках, щоб як переходив Петро, бодай тінь його отінила кого з них.

Сходилося також множество із довколишніх міст до Єрусалиму, що приносили недужих і мучених нечистими духами; і ті всі ставали уздоровленими.

І повстав первосвященик та всі, що з ними були, що є секта садукеїв, наповнилися завистю і наложили руки на апостолів і посадили їх в прилюдну в'язницю.

Та ангел Господній уночі відчинив двері в'язниці і вивів їх, кажучи: Ідіть і, станувши, говоріть у храмі народові всі слова сього життя.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 65

Коли ж настав вечір того дня, першого в тижні, а двері, де зібрались учні були замкнені зі страху перед жидами, — прийшов Ісус, став посередині та й каже їм: „Мир вам!" І це сказавши, показав їм руки і бік свій.

Зраділи тоді учні, побачивши Господа. І промовив до них Ісус знову: „Мир вам!" як післав мене Отець, так і я посилаю вас". І сказавши це, дихнув і каже їм: „Прийміть Духа Святого: кому відпустите гріхи, тим відпустяться; а кому задержите, задержаться".

Тома, один з дванадцяти, званий Близнюк, не був з ними, коли прийшов Ісус. Говорили йому інші учні: „Ми бачили Господа". А він сказав їм: „Як не побачу на руках його знаків від цвяхів і не вкладу пальця мого в рани від двяхів, і не вкладу моєї руки в його бік, не повірю".

А по восьми днях знову були вдома учні і Тома з ними. Приходить Ісус, — а двері були замкнені, — став посередині і промовив: „Мир вам!" Потім каже Томі: „Подай сюди свій палець і подивися на мої руки; і подай руку свою, і вклади в мій бік, і не будь невірний, а вірний".

Тома відповів і сказав йому: „Господь мій і Бог мій!" Каже йому Ісус: „Увірував ти, бо побачив мене; блаженні ті, що не бачили, а увірували".

Багато ж інших чудес зробив Ісус перед своїми учнями, що не записані в цій книзі. А це написано, щоб ви вірували, що Ісус — Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, життя мали в ім'я його.

Богослуження: квітень — травень

о. П. Шинкарук
10905 - 102 St., Grande Prairie

29. — Норт Стар 9.30

Концерт українських пісень і танків: Гренд Прері 5 травня 8 вечора — Монтроуз Елементері Скул, 10210 - 99 Ст.; Піс Ривер 6 травня 1.30 попол., Піс Ривер Сентер Стріт Скул; Гай Прері 6 травня 7.00 веч. — Прері Ривер Скул. Хор Дніпро відспіває Сл. Божу в римо-кат. церкві в Піс Ривер 10 год. рано 6 травня.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501

29. — Восетна 7 рано; Смокі Лейк 10 рано і свячення пасок
6 травня — Радвей, по св. Літургії парастаси на гробах
13. — Восетна, по св. Літургії парастаси на гробах
20. — Смоки Лейк, по св. Літургії парастаси на гробах
27. — Смоки Лейк год. 9 рано
27. — Св. Параскевія 11 рано і парастаси на гробах

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741

29. Великдень (ст. ст.) — Глендон год. 6 рано; Айрон Ривер год. 11 рано

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

29. Воскр. ГНІХ — Карвел год. 5.30 ранку; Чергіл год. 9-та
6 травня — Рочфорт Брідж год. 10.30; по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton

29. Воскресення — Делф год. 6 рано; Лемонт год. 9.30 р.
30. Світлий Вівторок — Восток св. Михаїла год. 9.30 Воскресна Утреня і 10.30 Сл. Б.
6 травня — Делф Всенічна 9 р., Сл. Б. 10 год., попол. год 1 Парастаси
13 — Ст. Майкел: Всенічне год. 9 р. — перен. мщ. св. Николая — храм. 10 год. Сл. Б., попол. год. 1 Парастаси
20. Восток св. Мих. — Утреня год. 9 р., Сл. Б. год. 10, попол. 1 год. Парастаси
27. — Лемонт Сл. Б. год. 10 р., попол. 1 год. Парастаси
31. — Ст. Майкел — Вознесення Господнє — Всенічне год. 9 р., Сл. Б. год. 10 р.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835

29. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10 Воскр. Утр. і св. Літургія
6 травня — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
13. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
20. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
27. — Голден год. 10.30 рано, спільне свячене і Парастаси
31. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 (празник)

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593

29. Воскресіння Христове — Бойл 6 рано; Проспериті 8 рано; Річмонд Парк 10.30 рано
30. — Росінгтон 10
1. травня — Світлий Вівторок Фрейнс 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

29. — Великдень — Бовелон 9.30 рано; Моркемб 10.30 рано
6. травня — Файделіті 10.30 — Празник, Парастаси
13. — Мирнам 10.00; Парастаси Красна Гора 2.30
20. — Моркемб 10.00; Бовелон 11.15; Парастаси — Богдан 1.00, Успення 2.00
31. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345

29. — Ту Гилс, год. 8.30; Плейн Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

29. — Воскресення — Гей Лейкс 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952

29. — Редвотер 9; Вог 10.30
6. травня — Редвотер 10.30
13. — Редвотер 9; Федора 10.30
20. — Редвотер 10.30
27. — Редвотер 9; Вог 10.30
31. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804

29. — Іннісфрі 11 ренч 9.30; Іннісфрі 10 ренч 11 рано
30. — Левой 10.30 (парастас)
1 травня — Менвіл 10.30 (парастас)
6. — Іннісфрі-місто 10 рано
13. — Ренфурлі 10 рано парастаси
20. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — (парастас)
27. — Іннісфрі X ренч — парастаси

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543

29. Великдень, ст. ст. — Стрий год. 7 рано; Крейгенд год. 10 рано
30. Світл. Понед. — Спедден год 10.30
1 травня — Світл. Вівт. — Сокаль год. 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.

29. Воскресення ГНІХ — Арран-місто год. 6.00 рано Воскресна Утреня, 7.30 рано Спів. Сл. Божа; Пеллі год. 9.30 рано Утреня Воскресна, 10.30 рано Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна
30. — Арран-місто год. 8.00 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 9.30 рано Утреня Воскресна, год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна
1. травня — Світл. Вівт. — Арран-місто год. 8.00 рано Сл. Божа; Вайт Біч год. 9.30 рано Утр. Воскр., год. 10.30 рано: спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна

ЗАМТКИ: 1. — В наступних днях „Світлого Тижня", (2 - 5 травня), богослуження будуть відправлятися тільки в Арран-місті: в год. 7.30 рано: Сл. Божа а в год. 7.00 вечір: Вечірня Воск.
2. — "Травневі Богослуження" цього року будуть відправлятися в такім порядку: Арран-місто, що дня в год. 7.00 вечір; Пеллі, кожного вівтірка й четверга в год 8.30 вечір, та Арран-Весна, кожної середи в год. 8.30 вечір.

6. травня — Пеллі год. 8.30 рано Сл. Б.; Арран-місто год. 10.30 Спів. Сл. Б (спільне свячене)
13. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Б.; Пеллі год. 10.30 рано Спів. Сл. Б. (спільне свячене)
20. — Пеллі год. 8.30 рано Сл. Б.; Арран-місто год. 10.30 рано Спів. Сл. Б.
27. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа

Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером. Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

29. Воскресення ГНІХ — Норт Батлефорд год. 10.15; попол. в год. 1.30 у Вітковi

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

29. — Великдень ст.ст. Бруно 6.00 рано; Гамболт 9.00
6 травня — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
13. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00
20. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
27. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
31. Вознесіння Госп. — Волверін 10.30

Травневі молебні: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

29. Великдень — Прудгом 7 рано; Вакав 10
30. Світ. Пон. — Сит. Дж. 10; Второк — Сокаль 10
6 травня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.00
13. — Вакав 10
20. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00 (храм. празник)
27. — Вакав 9.00; Борщів 11.00

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

29. Великдень — Кридор год. 8; Блейн Лейк год. 10
30. Вел. Понеділок — Орлов год. 10
1 травня — Вел. Вівторок — Кридор год. 10
6. — Блейн Лейк год. 10
13. — Орлов год. 9; Кридор год 11.00
20. Празник О. Миколи — Угриків год. 10

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

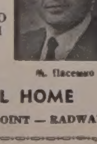

М. Панилюк — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ (1973)

(закінчення з стор. 1.)

шу чергу післанець з неба — ангел, який відвалив великий камінь, що закривав вхід до гробу. Прихід ангела з неба супроводив сильний землетрус, який наляхав вояків смертельним жахом, а цей жах збільшився ще через саму появу ангела, лице якого було таке ясне як світло блискавки, а одежа біла як сніг. І землетрусом і виглядом ангела було засвідчене його небесне післанництво і змальована велич тріюмфу воскреслого Спасителя.

Поражені вояки, попадали наче мертві на землю, а потім зірвались на ноги і побігли перелякані до міста, сповіщаючи всіх, а в першу чергу жидівську старшину про те незвичайно, що сталося, що . . . Христос воскрес!

Христос воскрес! Христос воскрес! — неслась сильним гомоном вістка по всьому Єрусалимі.

Велике місто будилось, протирало очі зі сну, хвилювалось, сердилось і . . . раділо, що Христос воскрес. Той, що Його жидівські провідники убили, щоб спинити діло Його, — Той воскрес славно із гробу.

Яка ж радість огорнула тих, що до останньої хвилини зберегли вірність Христові! Пречиста Діва не завелась у своїх сподіваннях, жінки — мироносиці за свою гарячу і геройську любов до Христа, удостоїлись великої ласки, що перші побачили порожній гріб і ясного ангела, який сказав їм, переляканим: Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса з Назарету, розп'ятого! Він воскрес, нема Його тут; ось місце, де Його положили були. Ідіть і скажіть Його ученикам і Петрові, що Він чекає їх у Галилеї. Апостоли стрічають Його ще тієї самої днини.

Усюди радість, усюди щастя! Щез одчай і зневіра, висохли сльози, серця усіх сповнились новими надіями, новими плянами! Діло Христове, живе і житиме до кінця віків! Усе, що — як здавалось — пропало було, вернулось назад у ще більшому блиску і славі.

Воскресення Христа це не якась галюцинація, чи самообман чи побожна екстаза жінок — мироносиць, учнів і першої християнської громади, як це намагаються представити вороги Христа, але дійсність, оперта на безспірних історичних фактах. Христос воскрес! — це оклик радости й тріюмфу всього християнства! Все історичне буття християнства, його ріст і сила оперті на тріюмфальному воскресенні Христа і воно розпочало — без сумніву — нову епоху всесвітньої історії. Цього не було б, якби воно було лиш чимсь особистим, суб'єктивним уявленням, а не твердим історичним фактом.

* * *

Воскресення це остаточна перемога Ісуса Христа, це завершення відкуплення людського роду, це найсильніший доказ, що Христос це Всемогучий Син Божий, "Бог істинний від Бога істинного", та що як Христос воскрес, так і ми воскреснемо.

Його славне воскресення є заразом потвердженням і запорукою, що вся Його наука є правдива наука, бо це Божа наука.

Так зрозуміли воскресення Христове апостоли і Його ученики. Тому — то так докладно євангелисти описують саму подію воскресення, хоч це не було їм приємне, бо з опису видно, що їхня віра заломилася, зневірені й перестрашені ученики втікають з Єрусалиму, а апостол Тома навіть не хотів вірити. Також св. Апостол Павло докладно визбирує всі появи Ісуса Христа: "Ісус Христос воскрес третього дня і явився Петрові та одинадцятьом апостолам, потім явився більше як 500 братам, потім Яковові, всім апостолам, а на остатку явився мені" (1, Кор. 15,4-8). Висловивши ті всі появи св. Павло відповідає тим, що сумнівалися у воскресення взагалі, а зокрема у воскресення Ісуса Христа: "Коли Христос не воскрес, то даремна наша проповідь і даремна ваша віра, а ми являємось наче обманці . . . Однак Христос воскрес і став початком для всіх померших . . . бо як через Адама прийшла смерть, так через Христа всі оживуть" (1 Кор. 15,14-23).

Тому Апостоли від самого початку в основу своєї проповіди клали передусім правду про воскресення Христове: "Апостоли прикладали велику силу воскресення Господа Ісуса Христа і благодать велика була на них усіх" (Діян. 4,33). А св. Євангелист Йоан виразно каже, що всі ті, які повірили в Нього «дав їм власть бути дітьми Божими" (Ів. 1,12).

Дорогі Братя і Сестри! Так як апостоли зрозуміли вагу воскресення Христового, так само і вороги Христові від самого початку зрозуміли надзвичайну силу цеї події і тому всіма способами стараються це заперечити. Перші, це була жидівська старшина. Запаморочена своїми викривленими релігійно-політичними поглядами, наповнена ненавистю до Ісуса Христа, вони при помочі доносів, ложі, несправедливости і при помочі грошей допровадили до розп'яття Месії, а коли довідалися, що Христос воскрес, тоді у свойому засліпленні, знову при помочі неправди і грошей хотіли здусити цю правду.

Відтак римська держава з проповідників Христового Євангелія і Його воскресення намагалась зробити ворогів держави і продовж 300 літ в страшний спосіб переслідувала християн і в цей спосіб намагалася знищити правду про добру вістку для людського роду, про воскресення Христове, про Боже дитинство для людей.

Знову у Греції, при упадку державности, серед добробуту і морального занепаду, наступив також занепад філософічної думки і коли св. Апостол Павло проповідав їхнім філософам про Христове воскресення і воскресення померших, то епікурейці і стоїки насміхалися з нього (Діян. 17, 18-33).

Продовж століть, по нинішний день, тактика жидівської старшини (лож і гроші), римської держави (найрізнородніші переслідування) і грецьких філософів (матеріялізм, псевдо-наука, кпини, іронія) безнастанно повторяються і все це спрямоване на знищення св. Церкви.

Якраз у наших часах вже понад пів століття, безбожники на наших землях уживають всіх випробуваних засобів, щоб тільки знищити віру Богом об'явлену, цю добру вістку про спасення людського роду, про високе достоїнство чоловіка, про Боже дитинство людини, про воскресення і вічне життя. Все, що високе, шляхетне і надприродне, безбожники, хоч багато говорять про гуманізм, а навіть про рай на землі, але на ділі кермуються звичайним грубим матеріялізмом, що зводить чоловіка до стану скотини, чи до бездушного колісцятка в страшній машині.

* * *

Воскресення Христа є подією такої великої ваги і значення, що ціле долі Христа - Спасителя щойно через Його воскресення набирає своєї властивої вартости. "Якщо Христос не воскрес, то даремна віра ваша!" кличе до нас св. апостол Павло (1. Кор. 15,17). Якщо Христос не воскрес, тоді не треба ні хреста Господнього, ні храмів Божих, ні молитви, ні проповіді, ні св. Тайн, ні правди, ні справедливости, не треба нічого, що нас робить справжніми людьми, до того ж віруючими і християнами.

Тому й Ви, Браття і Сестри, жийте свідомо тією вірою, особливо в нинішні часи, в цю історичну добу бездушного матеріялізму, вибуялої технології, заїлого безбожництва і морального занепаду. Кріпіться нею в своєму особистому, родинному і громадському житті, так як цілими віками жив нею і кріпився ввесь Український Нарід, бо мав належне розуміння Христового воскресення — як запоруки своєї кращої долі. Тому то, мабуть ніде в цілому християнському світі, не обходили і не обходять пам'ятки Христового воскресення так величаво, з таким глибоким зрозумінням, так радісно й багато, як у нас в Україні, у нашій Церкві, серед нашого народу. Свято Воскресення було в нас, на рідних землях як і в розсіянні, завжди "празником над празниками і торжеством над торжествами". Бо доля нашого народу дуже подібна до долі Христової на землі.

Так як Христа - Месію вороги відкинули, Його зневажили і засудили на ганебну смерть, так також наші вороги цілими віками тримали Нарід України в жорстокій неволі, обдирали його з належних йому прав, переслідували його прадідну Церкву, криваво ліквідували спроби Народу — піднятись на власні ноги та засісти як рівному з рівними в народів вольних колі. Так було в нас кілька сот літ, так є й до сьогодні.

В нас нині на Рідній Землі на жаль, не гомонять Великодні дзвони, як гомоніли колись. Та Великий Український Нарід остався вірний Христові, і хоче правди на своїй землі та жити згідно з Христовими заповітами і своїми прадідівськими традиціями.

Христос таки воскрес! — Бо не хрест є останнім словом Його науки, а воскресення, не смерть, а життя, не Страсна П'ятниця, а славний Великдень.

Тому, Браття і Сестри! Зберігайте вірність Христові і Його науці, будьте живими членами Його Церкви та у світлі Його воскресення ідіть назустріч своєму майбутньому воскресенню. Бо як Христос, так і ми воскреснемо, як Він переміг неправду, і злобу, і смерть, так і ми переможемо вкінці весь смуток і біль, терпіння і смерть та воскреснемо у щасті і славі, кожен з нас особисто і цілий наш нарід.

А щоб воскреснути колись у славі, мусимо воскреснути вже тепер з гріхів наших, мусимо покинути в св. сповіді усе нечесне, гидотне і грішне, а шукати тільки того, що благородне, чесне і Боже. "Шукайте того, що вгорі, де Христос сидить по правиці Бога. Про вишнє думайте, не про земне!" кличе до нас Апостол (Кол. 3,1).

Якщо життя наше проходитиме у світлі Христового Воскресення, тоді і нарід піде назустріч своєму воскресенню. Тому мусять воскреснути всі животворні сили надприродні і природні. Ми не пропали і не пропадемо!

Брати і Сестри! . . Зберігайте ж вірність своїй Помісній Українській Католицькій Церкві, яка змагається нині за те, щоб могла, як рівна між рівними, ідею Христового воскресення плекати між своїми вірними в величній формі — і в світлі тієї ідеї воскресити свою правду святу на своїй землі та — як помісна і патріярхальна — щоби вона могла прославити Вселенську Христову Церкву під проводом Намісників Христових у її екуменічних змаганнях, щоб могла надалі бути невід'ємним членом тієї Вселенської Церкви, що її оснував Христос Господь і закріпив Своїм славним воскресенням. Це наша свята мета!

Ідіть же, Брати і Сестри! — до тієї мети крок-у-крок у світлі Христового Воскресення, одною думкою скуті, у згоді і братній любові, і з нашою прадідною Церквою співаймо всі: "Да воскреснет Бог, і расточатся врази єго, і да біжат от лица єго, ненавидящії єго!"

Благословення Господнє на Вас!

Христос воскрес!

- ✠ *ЙОСИФ (Сліпий-Коберницький-Дичковський), верховний архиєпископ і кардинал і пр.*
- ✠ *МАКСИМ (Германюк), архиєпископ-митрополит Вінніпезький українців Канади*
- ✠ *АМВРОСІЙ (Сенишин), архиєпископ-митрополит Філядельфійський українців ЗСА*
- ✠ *ІВАН (Бучко), архиєпископ Левкадійський*
- ✠ *ГАВРИЇЛ (Букатко), архиєпископ Білгородський, адміністратор Крижевецький*
- ✠ *НІЛ, (Саварин), єпископ Едмонтонський*
- ✠ *ІСИДОР (Борецький), єпископ Торонтський*
- ✠ *АНДРІЙ (Роборецький), єпископ Саскатунський*
- ✠ *ЙОСИФ (Шмондюк), єпископ Стемфордський*
- ✠ *ЙОСИФ (Мартинець), єпископ Куритибський*
- ✠ *ЯРОСЛАВ (Габро), єпископ Чікагський*
- ✠ *ІВАН (Прашко), єпископ Зігрітанський екзарх українців Австралії й Океанії*
- ✠ *ПЛАТОН (Корниляк), єпископ Кастрамартійський, екзарх українців Німеччини*
- ✠ *ВОЛОДИМИР (Маланчук), єпископ Епіфанський, екзарх українців Франції*
- ✠ *АНДРІЙ (Сапеляк), єпископ Севастопільський у Тракії, екзарх українців Аргентини*
- ✠ *АВГУСТИН (Горняк), єпископ Гермонтитанський, екзарх українців Англії*
- ✠ *ЙОАКИМ (Сегеді), єпископ-помічник Крижевецький*
- ✠ *ВАСИЛЬ (Лостен), єпископ-помічник Філядельфійський*
- ✠ *ЄФРЕМ (Кривий), єпископ-помічник Куритибський*

та інші

Дано в день Стрітення Господнього 1973 при храмі Жировицької Матері Божої і свв. мучч. Сергія і Вакха.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

29 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.

30 квітня, понеділок Світлий Понеділок

1 травня, Світлий Вівторок

6 травня, неділя Томина. Юрія

13 травня, неділя Мироносиць. † Якова

Григоріянський календар

29 квітня, неділя Томина. Мемнона

30 квітня, понеділок † Якова ап.

6 травня, неділя Мироносиць. Йова

8 травня, вівторок Івана Богослова

9 травня, середа † Перенесення м.св. Николая

11 травня, п'ятниця † Кирила і Методія

13 травня, неділя Розслабл. Гликерії

Рим потребує більше церков

У Римі треба побудувати найменше ще сто церков, щоб могти обслужити тисячі населення, що зростає з кожним роком.

Вікарій Риму кардинал Уго Полетті звернувся недавно до католиків Риму зі закликом жертвувати на побудову нових церков, яких потребує „одна третя населення",

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

Відкритий лист докторові педагогічних наук Дзеверіну

Олександер МАП

1970 року у Канаді вийшла книжка „Освіта в радянській Україні". Автор книжки Іван Васильович Коляска — канадський громадянин українського походження. Перебуваючи в Україні протягом кількох років, він зібрав цінну інформацію про русифікацію української культури, мови і літератури, про переслідування українців, які виступають проти національної дискримінації, і на цій основі написав згадану книжку. В Совєтському Союзі вона викликала гостру реакцію з боку комуністичної влади. Про це свідчить статя Дзеверіна, Савченка і Смаля, надрукована в журналі „Радянська школа".

Нижче подаємо відкритий лист колишнього совєтського педагога до одного з авторів цієї статті — доктора педагогічних наук Дзеверіна.

Не лякайтеся добродію Дзеверін, що ваш знайомий зі Львова опинився за кордоном. Правда, вам, докторові наук, та й ще члену КПСС, не личило з таким знатися. Та ви тоді були тільки студентом Львівського педінституту, а я — викладачем музично-педагогічного училища ім. Колесси. Ви, мабуть, пам'ятаєте, як ми разом зустрічалися з доцентом, нині професором Малкіним, відвідували вечори в Будинку вчених, бували вдома у професора Чичеріна. Ви були здібним студентом і користувалися особливою прихильністю директора педінституту Олександра Івановича Ломова, хоч ваша мати — викладач російської л-ри того ж інституту перебувала з ним у конфлікті. Все це, так би мовити, деталі ліричного порядку і нагадую їх для того, щоб ви не мали сумніву, що звертається до вас педагог, який колись був вашим приятелем. Пригадаю вам ще одну деталь. Це було у Львівському ресторані „Москва", ваша присутність на вечорі професора Олексія Івановича Дея запам'яталася гостям оригінально висловленим тостом: „У мене є ідея: випити за Дея".

А тепер до сумної справи. Що це ви так нетактовно і навіть зухвало напали на Івана Васильовича Коляску — автора книжки „Освіта в Радянській Україні"? Роздратований тон Вашої статті, пересипаної лайкою і образливими словами, тільки зайвий раз видає вашу безпорадність перед розумом і правдою. Чи ж личить вам, докторові наук, інтелігентній особі, користуватися такою термінологією, як „він патякає", „він базікає", „брехня", „зліпив книжку", „борзописець", „новоспечений дослідник" та подібними до них? Невже такими „аргументами" можна переконати читача? Чи ж не краще було б видати цю книжку на Україні і нехай би самі читачі судили: правду написав автор чи ні? Але коли від людей щось приховується, то це вже погана ознака. Чи ж не так, добродію Дзеверин? Вашу статтю, наприклад, ніхто не ховає: Ви можете її прочитати не тільки у вашій країні, а й за кордоном. Чи не здасться Вам загадковою і підозрілою та, обставина, що книжка „Освіта в радянській Україні" в СРСР доступна лише окремим особам і ховають її за сімома замками? Для того, щоб сперечатися з Іваном Васильовичем Коляскою — автором глибоко аргументованої книжки, треба мати свої контраргументи. Чи ж вірите ви самі в те, що написали? Адже найбільша ганьба для вченого — кривити душею і найбільша честь для нього — боронити правду скривдженого народу. Отож послухати вас — виходить, що Іван Васильович Коляска все вигадав: нема ні русифікації в Україні, ні переслідування української інтелігенції з національною свідомістю, ні зверхності росіян в адміністративних органах, ні привілеїв для російських шкіл, ні особливої турботи про вивчення російської мови, ні переваги книжок російською мовою в бібліотеках, ні переселювання людей з метою їх асиміляції, ні дискримінації українців при вступі до аспірантури? Все це, по вашому, Іван Васильович вигадав у своїй хворобливій уяві. Не сподівався від вас, добродію Дзеверин, щоб ви, інтелігентна людина, отак могли грішити проти істини і при цьому дивитися людям в очі.

Що ж — у такому разі, якщо ви, живучи у Києві, нічого подібного там не бачили, скористайтеся моєю порадою і поїдьте у Чернівці. Відвідайте, будь ласка, в цьому місті на вул. Руській ч. 194 технікум радянської торгівлі. Поцікавтеся, яке значення має в цьому навчальному закладі українська мова і скільки викладачів нею послуговується, якою мовою проводяться там уроки, збори, наради, вечори, якою мовою пишуться звіти, оголошення, стінні газети.

Відвідайте також у цьому місті будівельний технікум, індустріяльний технікум житлово-комунального господарства, технікум залізничного транспорту, музичне і медичне училища, медичний і торгово-економічний інститути, а також університет. Може, тоді ви зрозумієте, що таке русифікація. Там же, в Чернівцях, на вул. Гулака-Артемовського в будинку ч. 17 проживає дочка Ольги Кобилянської — Галина Олександрівна Панчук. Зайдіть, будь ласка, до неї і запитайте її чоловіка Ельпідефора Матвійовича Панчука, скільки зусиль витратив він, поки добився відкриття єдиного на все місто дитячого садка з українською мовою. Поцікавтеся також, якою мовою проводяться вечори в Будинку культури вчителів, в Палацах культури залізничників і текстильників, в усіх заводських і фабричних клюбах. Послухайте, якою мовою розмовляє населення на вулицях, у магазинах, тролейбусах, кінотеатрах, на стадіонах — і може тоді ви зрозумієте, що спонукало Івана Васильовича Коляску написати відому вам книжку. У тих же Чернівцях на вул. Азовській відвідайте, будь ласка, середню школу ч. 23. Це українська школа. Вона збудована ще за австрійських часів на кошти українського громадянства. У цьому будинку завжди була українська гімназія, і тільки за радянської влади цей найкращий у Чернівцях шкільний будинок віддали під російську школу ч. 4. Запитайте, будь ласка, директора української школи Миколу Семеновича Йону, хто допоміг українським дітям повернути їхній школі відібраний будинок. Поцікавтесь тим канадським туристом, який порушив це питання перед Москвою. У тих же Чернівцях поцікавтесь, будь ласка, якою мовою розмовляють з відвідувачами голова міської ради Василь Петрович Толмач, секретар обкому партії Олексій Семенович Григоренко, секретар міському партії Муратова, голова облвиконкому Мусієнко та інші керівники українського міста. Поцікавтесь також, за що в цьому місті влада переслідує українського поета Петра Палія, викладача університету Анатолія Миколайовича Добрянського, за що звільнили з роботи викладачів технікуму радянської торгівлі Петроушка Сергія Яремовича і Тимчука Івана Степановича. Попоцікавтеся також, скільки в Чернівцях усіх шкіл і скільки з них українських. Відвідайте чернівецькі бібліотеки і порівняйте їх книжковий фонд

(закінчення на стор. 8.)

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У Велику П'ятницю, 27-го квітня, год. 10:00 рано виставлення плащаниці в катедрі св. Юрія.

Великдень, 29-го квітня, Архиєрейська Служба Божа в катедрі, год. 8:00 рано.

2-го травня Преосв. Кир Андрей візьме участь у срібному ювілеї єпископства Архиєпископа О'Ніля в Риджайні.

В четвер, 3-го травня, год. 10.00 рано в залі при церкві св. Василія в Риджайні священича конференція духовенства Саскатунської Єпархії.

6-го травня Преосв. Кир Андрей разом з іншими нашими Ієрархами візьме участь у торжествах з нагоди відвідин Їх Блаженства в Торонто.

У неділю, 13-го травня, година 10 рано Архиєрейська Служба Божа та відвідини парафії св. Юрія в Принс Алберт.

У неділю, 20-го травня, год. 11 рано Архиєрейська Служба Божа в Кендіяк з нагоди діямантового ювілею парафії Зіслання Св. Духа.

У понеділок, 21-го травня, год. 7.30 вечора в церкві св. Василія в Риджайні торжественна інвеститура отця митрата О. Пасічняка.

У неділю, 27-го травня, год. 3 пополудні Архиєрейська Служба Божа та благословення і заложення наріжного каменя в новозбудованій церкві Успення Матері Божої в Сатерланд, Саскатун.

ПОВІРТЕ МЕНІ

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Частина третя

Того ж дня, але пізно вечером, покликали на допит. Слідчий виставив мені обвинувачення, що я нібито належу до терористичної організації, яка готувала замах на П. Постишева та інших речників центральних органів комуністичної партії на Україні. Це було дивовижне й цинічне обвинувачення, яке відкрило переді мною іншу перспективу моєї долі: ще не дійшло помирати з голоду, то тепер — розстріляють. Звичайно, що я став заперечувати таке звинувачення. Слідчий наполягав, щоб я признався; он, мовляв, і батько твій признався і його за щире признання свого „злочину" тепер випустили на волю. Я зрозумів, що слідчий є безмежно дурний і нахабний, коли безпритульного, безробітного виголодженого старця хоче піднести до ранги терориста на самого Постишева. Мабуть таки він і сам зрозумів, що навколо мене „бизнесу" не зробить і, щоб якось закруглити допит, каже: — Зараз підеш назад у камеру і будеш сидіти там, доки не признаєшся. Викликав він тюремного посіпаку і той одвів мене в камеру. Від цих пір почали давати харчі: 100 грам хліба і якусь мутну рідину, що в їхній номенклатурі називалась „супом", — це на сніданя. На обід — пів літра води і 50 грам хліба і на вечерю 50 грам. Отже на добу виходило 200 грам хліба й „суп". Ситуація дещо краща ніж на волі, бо там і того немає. Але і на цьому „раціоні" людина мусить померти, лише вмиратиме дещо довше, може протягне й рік часу. Нарешті, через два тижні, повели мене знову на допит. Слідчий той самий, питає — чи надумався, чи признаюся я у своїй вині, тоб то терористичній підготовці на „тов." Постишева. Пістя моєї категоричної відмови заставив мене підписати документ про невиїзд із свого району і обов'язкової явки до них кожного місяця на реєстрацію.

Віддали вони мені мої речі, які відібрали під час арешту. Та й які в мене тоді речі були? -- Ремінець від штанів, порожня торбина та кілька фотокарток моїх рідних. А сухарі так і не повернули... Виходжу з міліції, сподівався, що й тата разом випустять, але того не сталося, тата я не побачив. Чи його звільнили може раніше; чи сидить він і досі у цій тюрмі, а може його вже десь повезли?.. Став перед проблемою: куди йти, що мене чекає і хто мене чекає? Я вже вірив у те, що ні матері, ні інших рідних живими не побачу.

Люди, які траплялись мені по вулицях цього повітового, колись веселого міста, були трупи, або — як трупи, що якось ще рухалися. Опухлі, або вже висохлі з голоду, обірвані, босі. Страх огортає, що через кілька днів і я буду такий і ніхто з рідних не буде знати біля якої дороги бу-

(закінчення на 5. стор.)

Виставка в шану Ісповідника Кардинала Йосифа

У зв'язку з приїздом Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого до Вінніпеґу, Осередок української культури й освіти відзначить цю подію спеціяльно влаштованою виставкою в шану Ісповідника віри Верховного Архиєпископа Йосифа VII.

На виставці в фотографіях, газетних матеріялах, різних публікаціях, книжках, програмках, офішах, картках, конвертах, стрічках та відзначках буде зілюстрований душпастирський і страдницький шлях Верховного Архиєпископа; його приїзд у вільний світ, відвідини українців у ньому та всі етапи його творчої праці для українського народу.

Виставку відкриє сам Достойний Гість Верховний Архиєпископ Йосиф (Сліпий) у середу, 2 травня, 1973 р., о год. 5.45 веч. Виставка триватиме до 9 травня. Запрошуємо всіх українців Вінніпеґу відвідати цю небуденну виставку історичної вартости експонатів та документів.

Осередок української культури й освіти вул. Александер 184 (Будинок „Нового Шляху")

Єгипет приготовляється до війни

Президент Єгипту А. Садат відбув чотирогодинну нараду зі своїми міністрами, на якій вирішено, що Єгипет мусить бути готовий кожної хвилини до війни з Ізраїлем. Щоб не постало замішання в часі налету ізраїльських літаків, єгипетський кабінет устійнив чотири місцевості, з яких уряд може давати накази та доручення під час війни. Щоб привикати до кермування державою в часі війни з інших місцевостей, як столиця Каїро, Садат дав доручення відбувати засідання кабінету міністрів, на зміну, в кожній із цих чотирьох місцевостей.

БАТУРИН

Історична повість (76)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

І другі роблять так, як він. Але годі вертатися по тих, що прилишились. Полковник Чечель провадить тих, що за ним ідуть. І сам він порубаний, та посіканий, кров з неосмотрених ран спливає, в жилах то жар, то лід. Завзяття його на ногах тримає, почуття відповідальности не дає покластися на землю і сказати: «робіть собі, що знаєте, я дальше не можу йти».

Полковник Чечель хоче дібратися до гетьмана та здати йому звіт. Розказати, як виконав приказ свойого вождя, хоче почути від нього виправдання, або догану, готов приняти кару за те, що городу не вдержав, а, втративши усяку надію, утік.

Полковник Чечель на всякий випадок перед приходом москалів декілька човнів схован у шуварах.

Знає, де вони, боїться тільки, чи ворог їх не добачив і не забрав.

Тепер туди дібратися можна, бо на болотах заморозь стоїть... Човна, славити Бога, є!

Добувають їх, знаходять весла, тягнуть до води. Кожний до першого спішиться. Всі хочуть першими переплисти ріку, ніби на другому березі вже ніякої небезпеки нема, — спасення. Доводиться бої зі своїми людьми зводити, з тою нашою природженою безкарностю, з тим каригідним безладдям. До розуму приговорює їм, до сумління. Бачать же — він не спішиться, жде, поки переплавляться усі, останній переїде. Насилу вговорює їх, як Харон перевозить українські душі за Лету, на другий бік.

Допали другого берега, принишкли до землі, дрижать, дзвонять зубами, — замерзають.

Дехто радить розпалити огонь.

Людям треба огрітися, тепло додасть їм сили. Без нього вони закостеніють. Полковник Чечель противиться. Каже, що це божевілля. Побачать вороги, ще погадають, що гетьман на відбій поспішає. Самі себе ворогам видадуть у руки.

«Розпалюймо огонь. Спасаймо себе. Не слухаймо його».

У товпі почуваються вигуки зловіщі. «Довів Батурин до загибелі, хоче загубити нас».

«Як бачив, що не вдержить городу, чому з москалем на переговори не пішов».

Чечель на вигуки не відповідає. «Хто хоче, хай за мною іде, хто ні, хай гріється біля огню. Відповідаю тільки за тих, що слухають мене».

Українська душе, хто тебе може збагнути!

Як Дніпро ти широка, як дороги шумлива й буйна, неспокійна, не довіряєш нікому, сама проти себе стаєш. Всю вину на других складаєш, за собою не признаєш гріха. Котрого з провідників своїх не обкидала камінням і болотом, навіть найбільшого з тих, що вічною славою тебе покрив.

У ДОБРИХ ЛЮДЕЙ

Перед ними блимнуло світло, одно, друге, десяте. То михтіли, то погасали, як блудні огники на ставищу. Перша гадка, чи не вовки це? Але світла не зміняли місця, значиться, не вовки це, а в селі світиться у хатах. Вступила в них нова сила, бо ніщо так не підбадьорює чоловіка, як свідомість, що після довгої, тривожної мандрівки попадеш до хати, в котрій тепло й привітно, і в котрій живуть люди, які не перебули того, що ти. Забувається про небезпеку, кудись дівається жахливе питання «що дальше», хочеться прямо сісти на лаві, зісти ложку теплої страви й не думати про ніщо.

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей на щось спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життєво обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

"Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас"

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

ROYAL BANK
-the helpful bank

КОМЕНТАР

„НЕ БІЙСЯ, МАЛЕ МОЄ СТАДО!"

На Великдень 1938 р., коли вже збиралися хмари на світову бурю, львівський митрополит Кир Андрей Шептицький виголосив по радіо своє Архієрейське слово. Ось воно в деякому скороченні:

Вірою в Христове Воскресення і в цілу об'явлену Ним Божу науку християнин входить у надприродний світ, у якому душа живе вищим, небесним життям, життям благодаті, що сильніша від смерти і не кінчається зі смертю тіла.

Для таких Христове Воскресення стає могутньою підпорою християнської надії. Та основа надії така могутня, що правильно можна і треба назвати празник Пасхи празником християнської надії.

Коли говоримо про інші празники та інші правди віри, то треба нам багато слів, часом довгого розумування, нелегкого пояснювання, часом переконування і вияснюваня в подробицях окремих частин християнської віри. Але коли говоримо про надію Христового воскресення, то в тому одному слові знаходимо усе. Тут ціле Боже об'явлення, вся надприродна праведність, все майбутнє християн. Звідси й той ентузіязм, те захоплення, з яким святі говорили про Христове Воскресення.

І ви, дорогі брати і сестри, денебудь у світі, приступайте з радістю до Христа Спасителя; забудьте сьогодні про всі тягарі і злидні життя, забудьте терпіння кожного зокрема, страждання і біду родин, цілого народу і цілого людства, так важко досвідчуваного в наших часах. Забудьте про все, що болить, що гнете, забудьте навіть про ту люту неволю гріха й зла, в якій доводиться нам усім жити, і, як каже Апостол: „випростуйте опущені руки і знеможені коліна" (Євр. 12,12). Випростуйтесь, будьте прості духом, як на Службі Божій священик закликає людей: „Прості-підведіться".

Відваги! Надії! Сили!

Ваше майбутнє, коли служите Христові, ясне і велике. „Не бійся, — каже Христос, — мале Моє стадо, бо я переміг світ". І за Христом повторюємо: не бійтеся, християни, ви йдете за Вождем, що не тільки переміг світ, але й саму смерть і гріх, і неволю, і всяке зло так знищив, що всіх нас, по коротких днях досвіду і терпінь, жде життя без горя і без смерти.

Празник Христового Воскресення показує нам у віддалі таке ясне і світле майбутнє, що навіть і віруючим не легко в нього вірити. Занадто ми звикли до злиднів, до біди, до терпінь, занадто ми пригноблені і приголомшені, щоб зразу зрозуміти велич тієї радости, що перед нами. Та зневіра в наших часах так огортає людей, що вони гнуться під тягарем життя, що не вміють, що не можуть прийти до себе, годі їм опам'ятатися, годі їм пробудитися до розуміння правди, в яку вірять і яку визнають.

Вони так тяжко живуть на землі, їхнє життя так давить їх і пригноблює, що радше не живуть, а човгають по світі. Їхні кроки — це не кроки свобідної живої людини, а марне просування вперед чоловіка, що має сплутані ноги й руки і навіть не сміє дивитися вгору. Такі ми всі!

Треба людей розбуджувати тим покликом, що його Церква повторяє на кожній Службі Божій: „Вгору піднесім серця!" Наше життя в небі, звідки і ждемо Спасителя, Господа Христа, який перетворить тіло нашого приниження, щоб було подібне до тіла Його світлости, силою, що нею Він може все собі підкорити (Лист до Филип'ян 3,12).

Занадто ми звикли до тої нужденної ліплянки, в якій живемо, яка кожної днини грозить розвалом, і забуваємо, що „ані око не бачило, ані вухо не чуло, ані на думку людині не прийшло те, що Бог приготовив тим, хто любить Його" (І Лист до коринтян 2,9). Цілком забуваємо про те, чого надіємося, чого очікуємо і що нас жде. Мешкаємо в ліплянці, яка валиться, і надто часто забуваємо, що „маємо будівлю від Бога, будинок нерукотворний, вічний на небі".

Справді, та Божа благодать, яка запевняє нам наше небесне мешкання, є невидима, укрита, а злидні щоденного життя так могутньо діють на змисли і всю людську сторону нашої істоти, що забуваємо про те, що є в небі. Але ж на те Бог дає нам усі празники церковного року, і цей празник Пасхи, і проповідь слова Божого, і щоденну молитву, щоб усе пригадувало нам день-у-день того Отця, що на небі, і те царство, що наближається, і ту святу волю, що дає спасіння.

Піднесім наші серця до неба,до Небесного Отця, і бодай у цей світлий празник, бодай раз на рік, але цілим серцем і повною душею подякуймо Йому за всі Його ласки. Подякуймо і за страждання та хрести, бо походять з рук найліпшого Батька в небі, що Сам зве себе любов'ю. А терпіння є благодаттю-добром.

Відваги! Надії! Сили!

Вже вінці перемоги готуються, і недалекий той час, коли Христос змилосердиться і спасе вас.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta.
T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

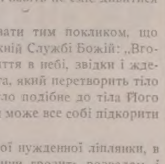

Вісті з Едмонтону

Відмічення 35-річчя диригенства о. Боніфатія Слободи ЧСВВ

Цього року сповнилося 35 років музично-вокальної діяльности широко відомого диригента в Канаді о. Б. Слободи. Для відмічення цего небуденного ювілею постав у Едмонтоні громадський комітет, який очолив д-р Віктор Байрак. Український Народній Дім взяв на себе обов'язок влаштувала згаданого ювілею, бо ювілят довгі роки безкорисно диригував чоловічим хором цісіж установи. О. Б. Слобода уродженець Босток (Ст. Майкел), в Алберті. Він чернець-Василіянин захопився українською музикою ще в час теологічних студій і вже тоді диригував хором василіянських братів. По висвяченні у Вінніпегу тут він познайомився з пок. Олександром Кошицем, корифеєм української пісні. Від свойого учителя диригентури — О. Кошиця навчився о. Боніфатій любови до української народньої пісні й прекаянні її присвятив довгі роки свого життя.

Він тішився немалими успіхами, зокрема в Едмонтоні, де він організував чи не найкращий хор при УНДомі, з яким виступав на всіх імпрезах, що їх влаштовувала українська громада. На відкритті Ювілейної авдиторії в Едмонтоні здобув з чоловічим хором УНДому перше місце серед всіх етнічних груп, що приймали участь у цьому відкритті та найвищу оцінку музичного критика з Голівуду, що висловив її на сторінках англомовного щоденника „Едмонтон Джорнал".

Ось, що пише про його діяльність в книзі УНДому І. Болехівський: „О. ігумен Б. Слобода уродженець Канади, який не бачив — не чув — шуму порогів Дніпра — Слову ти, ані співучих степів, левад, ярів чи дрімучої балки, майстерно відтворює те все, вичаровує з творів наших композиторів. У своїй творчій праці, як диригент, о. Слобода йде своїм власним шляхом.

Публіка часто здивована слухаючи концерту, звідкіля й коли приходить це спонтанне „форте" і зникаюче „піяніссімо", хоч не було найменших познак в руках диригента. За те хористи знаменито знають і відчувають рух пальців і вираз очей свого диригента. Тут цілий хор наче клявіятура фортепіяну, а диригент справжній майстер віртуоз.

По виїзді з Едмонтону на пост протоігумена Канадської провінції хор перебрав один з найкращих його солістів Михайло Свистун. Він тепер приготовляє концертову частину на ювілей о. Б. Слободи, який відбудеться в суботу, 5 травня ц.р. в залі УНДому в годині 7-ій вечора з бенкетом. В той спосіб кол. співаки хору о. Боніфатія хочуть вшанувати свойого улюбленого диригента та бодай в скромній формі винагородити його творчу працю.

Подібні святкування відбулися у Ванкувері де тепер о. Слобода є парохом церкви Покрова М. Божої. До численної участи в бенкеті-концерті запрошує ювілейний комітет і управа УНДому. Квитки вступу вже можна набувати в УНДомі та в членів комітету.

М. Сус

ВІДВІДИНИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА (ПОДЯКА)

Наша Єпархія мала велике щастя та честь гостити голову нашої Української Помісної Церкви Верховного Архиєпископа кардинала Йосифа Сліпого.

Його Блаженство прилетів до Едмонтону 14-го квітня 1973, а відлетів 19-го квітня 1973 року.

Програму перебування Блаженнішого уклав діловий комітет. Члени цього комітету працювали безупинно та з повною посвятою, щоб відвідини Його Блаженства випали гідно та величаво.

Запланована візита Верховного принесла велику користь цілому нашому загалові, а всі заплановані імпрези виконано дуже точно.

На Архиєрейській Службі Божій, що була відслужена в катедрі св. Йосафата були непроглядні маси вірних, а бенкетова заля була заповнена вповні. Велике число людей не могло дістати білєтів вступу на бенкет, бо з уваги на переповнення ми мусіли стягнути білети з продажі вже два дні перед бенкетом.

Очевидно, що до величі цих святкувань причинилися всі члени Української Католицької Помісної Церкви в Едмонтоні, без помочі яких це свято не випалоби було так величаво. Однак я хочу подякувати деяким особам прилюдно, які доложили багато труду та праці, щоб звеличати приїзд Блаженнішого.

Передовсім дякую нашому Преосвященному Владиці Нілеві за його співпрацю та поради. Дякую редакції й адміністрації „Українських Вістей" та їх редакторові о. д-р митр. М. Сопулякові та п. М. Тарнавському за точне інформування та за точне виконання усіх конечних друків. Дякую всечесному крилошанинові о. В. Тарнавському за виготовлення передової статті до Пропам'ятної книжки на бенкет та за її уложення. Дякую п. В. Духнійові за відступлення свойого автомобіля на час відвідин та за активну участь у збірці оголошень та у розпродажі білєтів та за полагодження поліційної охорони. Дякую секретарям о. Б. Снігуровичеві та п. М. Наконечному за писання писем по українськи, а своїй дружині Льоті, за писання всіх писем по англійськи. Дякую о. крилошанинові Ю. Ковальському за кооперацію під час відправ у катедральному храмі. Дякую ансамблеві „Мережі" та мужеському ансамблеві під управою п. М. Свистуна за виступ на бенкеті; п. Іванинкові дякую та катедральному хорові за спів в час Архиєрейської св. Літургії. Дякую інж. В. Кунді за поміч у збиранні фондів від Ради Директорів Української Помісної Церкви; усім отцям парохам дякую за їх дуже прихильне ставлення до всіх бажань ділового комітету. Дякую всім, що зложили привіти до Програмової книжки та всім організаціям, що взяли участь у цих святкуваннях.

Дякую Проводові Пласту п. М. Стефанову та Проводові СУМ-му за зорганізування зустрічі з молоддю. Дякую п-і Турко та п. М. Прокопові за зорганізування зустрічі зі шкільною молоддю; п-і С. Климкович та всім учителям дякую за приготування діточого хору; відділові ЛУКЖ при церкві св. Юрія Побідоносця дякую за приготування прийняття під час зустрічі Блаженства з членами ділового комітету й почесного комітету. Дякую п. Ю. Стефаникові за зв'язки з пресою та радієм і телевізією. Дякую заведенню „Алберта Студіо" за роблення знимок.

Блаженніший виїхав від нас з найкращими враженнями та з правдивим вдоволенням. Це є найкращим доказом, що Діловий Комітет, а передовсім члени Єпарх. Управи БУК, працював правильно та доложив усіх старань, щоб це свято випало так, як пристоїть гідности Голови Української Помісної Церкви.

Нехай Всевишній щедро нагородить усіх, що помогли у тих святкуваннях.

д-р Мелетій Снігурович,
голова ділового комітету

Сердечний привіт
та щирі побажання

Верховному Архиєпископові і Кардиналові Йосифові VII

складають

Dr. GEORGE BONDAR
Dr. WALTER PISESKY

204 - 11520 - 100 Ave. Tel.: 482-5527

НОВЕ ВИДАННЯ

ГРОШІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 1917 — 1920, Б. Мартос і Я. Зозуля, вид. Український Технічно-Господарський Інститут, Мюнхен 1972. 103 сторін, $10, 6¾"x 9¾", крейдовий папір, полотняна оправа золоті витиски, 40 сторін ілюстрацій з чого 8 сторін в кольорах. Для книгарнів відповідний опуст. Замовлення і гроші просимо висилати до

UKRAINIAN BOOK STORE
P.O. Box 1640 - 10207 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada, T5J 2N9

Філія УНО і курси українознавства

ВІДЗНАЧУЮТЬ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ

(ВК) В неділю, 1 квітня УНО і Курси Українознавства відзначили Шевченківські роковини оригінальною і вдалою імпрезою.

Темою святкування була Шевченкова поема-містерія „Великий Льох". Головною точкою програми була доповідь проф. С. Павліва. На вступі доповідач подав загальні підсумки критичної літератури й деяких оцінок, що існують в українському літературознавстві у зв'язку із цією найбільшою історіософською поемою Шевченка.

Аналізуючи саму поему, проф. Павлів підкреслив, що головна ідея цієї поеми-містерії є відкуплення чи воскресіння України, яке повинно стати дійсністю щойно тоді, як розкопають Великий Льох у Суботові, біля колишньої резиденції гетьмана Богдана Хмельницького, будівничого української козацької держави. Саме, в цьому льоху заховані найбільші духові цінності-скарби України: ідея незалежности і сама національна свідомість усього народу.

Поставивши перед собою таку мету поет подав у творі найголовніші причини, які довели до поступового занепаду української держави. Користуючися символічною мовою: — постатями трьох душ, Шевченко показує читачеві, як ця національно-державницька свідомість України поступово занепала аж до стану свідомости немовляти і до ступеня повного духового й національно-світоглядового каліцтва сучасного поетові українського суспільства представленого в постатях трьох лірників.

Деструктивні і руїнницькі сили трьох сусудніх словянських народів, що діють на шкоду своїх власних націй зобразив поет у алеґоричних постатях трьох ворон. Серед них українська ворона найбільше проворна у злому і у всьому веде перед. Вона власне й усвідомляє інших ворон у тому, що поки сліпі люде — доти й можливе їхнє володіння.

Поема кінчається несподіваною гротесковою розв'язкою: Коли москалі розкопали льох, виявилося, що це т. зв. малий льох а до великого ще не докопалися. Відповідно до цього — три душі — символи національно-політичної свідомости українського народу, далі приречені на скитання, як кара за несвідомо вчинені проступки супроти України.

Епільогом поеми „Великий Льох" можна уважати вірш „Суботів", в якому Шевченко висловлює свою глибоку віру в те, що „. . . Церква домовина розвалиться, а зпід неї встане Україна. . ."

По доповіді проф. Павліва учні Курсів українознавства дуже вміло виконали інсценізацію поеми „Великий Льох". Виступали у постатях трьох душ: Галя Дитиняк, Ольга Британ і Олеся Цинцар; у постатях ворон Леся Суховерська, Галя Саварин і Ксеня Скрипник; у постатях лірників, Борис Петрів, Роман Петрів і Ігор Говда; у ролі москалів: Зенон Мартинків, Орест Солтикевич і Роман Стефанів; нараторкою була Галя Тобейчук. Проєкт костюмів виконала Надя Цинцар, характеризацією занявся Юрко Єндик, а постановку інсценізації провадив проф. Ст. Грох.

Участь у програмі взяв також хор Дніпро, який відспівав кілька пісень. Диригував хором Р. Солтикевич а фортепіяновий супровід виконала М. Дитиняк.

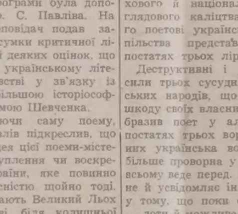

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСІМ НАШИМ ПОКУПЦЯМ,
ПРИЯТЕЛЯМ
І ЗНАЙОМИМ
В МІСТІ ЕДМОНТОНІ
І НА ПРОВІНЦІЇ

пересилаємо

НАЙСЕРДЕЧНІШІ БАЖАННЯ

Веселих Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Поручаємо шановному Українському Громадянству наші першорядні м'ясарські вироби: українську ковбасу, домашнього виробу шинки, кабаноси, сальцесони та інші м'ясні вироби.

CENTRAL ALBERTA MEAT CO. LTD.

12165 Fort Trail, Edmonton, Alta. Phone: 477-1028; 479-1714

БЕНКЕТ НА ПОШАНУ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ГОТЕЛІ Мекдоналд в Едмонтоні. Зліва: Преосв. Владика Ніл, Верховний Архиєпископ, альбертський прем'єр П. Логід виголошує привіт, голова святкового комітету д-р М. Снігурович.
Фото: Вестерн Кетолик Репортер.

„Ваші дії то свідоцтво перед цілим світом"

Привіт д-ра М. Снігуровича на святочному бенкеті в вівторок, 17 квітня

Ваше Блаженство.

Припала мені висока честь і направду велике щастя привітати Вас найсердечніше та висловити запевнення синівської відданости нас всіх до Вас, як голови нашої Української Помісної Церкви — нашого Патріярха.

Я не можу знайти слів, щоб подякувати Вам за те, що Ви зволили ласкаво прибути до нашої Едмонтонської єпархії.

Сердечно дякую, що Ви, Ваше Блаженство, помимо стану Вашого здоров'я та помимо Вашого віку, не відмовилися від жодного труду, коли ходить про відвідини Вашої пастви.

Нам ще і до тепер дзвенять слова Вашого Блаженства, які Ви сказали в червні 1968 року: „Запрошений до Едмонтону на Конгрес Українців Католиків Канади, я вступив ногою на вільну канадську землю". Вже тоді ми уважали цю подію майже чудом, що додала нам усім запалу, який і до тепер жеврить у наших серцях. Ваша тріюмфальна поїздка по цілому світі, принесла нашій Українській Церкві, нашому народові та нам усім велику честь і користь.

Ми хоч і не вірили, що зможемо Вас ще колись побачити, то всеж таки просили Всевишнього, щоб дозволив нам дочекати ще раз того щасливого та величного дня.

І саме тепер ми цей величний момент переживаємо. Та у Вашім житті є повно моментів-несподіванок, прямо чудес. 22 грудня 1939 року — рукоположення на Єпископа, листопад 1944 піднесення до стану Галицького Митрополита, квітень 1945 арешт та засудження на каторжні роботи, 9 лютого 1963 звільнення з каторги та приїзд до Риму, 23 грудня 1963 потвердження прав та привілеїв Верховного Архиєпископа, 25 січня 1965 одержання гідности кардинала.

А дальше слідує 10 років Вашої безупинної праці, як Первоієрарха. Усіх досягнень за тих 10 років годі вичислити. За той час Ви, Ваше Блаженство, проявили себе справжнім пастирем нашої Української Помісної Церкви. Ваші діла є дуже коротко списані у цій програмовій книжці. Вони свідчать про Вашу героїчну поставу та про Ваше шляхетне єство. Прямо важко повірити, що одна людина може проробити таку колосальну роботу.

Ваше життя та Ваші дії то свідоцтво перед цілим світом що наша нація та наша Українська Помісна Церква не вмре, — не загине, а жила, живе й буде жити.

Цілий світ Вас поважає, не тільки як Ісповідника віри, та мученика за правду, але передусім як символ боротьби зі злом.

Ми, члени, нашої Церкви, віримо, що голос народу, то голос Божий. Знаємо, що наша ціла Ієрархія, наше священство, наші монахи та цілий український Божий нарід уважає Вас за свого Патріярха. Тим самим Ви з правного, церковного та морального боку є Головою нашої Помісної Української Церкви, без уваги на те, чи це комусь подобається, чи ні.

Клонимо голови перед найвищим нашим авторитетом — Їх Блаженством Кир Иосифом VII — ми всі благаємо Всевишнього, щоб зберіг Вас якнайдовше, як провідника нас усіх та нашої Церкви.

Під час святкувань інтронізації на кардинала, Ви, Ваше Блаженство в одній із своїх промов сказали такі знаменні слова: „Убі ест конкордія, їбі семпер вікторія ест" (де є згода, там завжди є побіда).

Обіцюємо послухати Ваших батьківських слів, об'єднатися кругом Вашої особи. Будемо старатися по нашій можности допомогти Вам у Ваших змаганнях виробити нашій українській Церкві належне її місце, яке Її призначило Боже Провидіння.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Повірте мені!

(закінчення з стор. 3.)

де валятися з мене труп. Але, чи з рідних залишився хто живий?... Щоб довідатися про долю рідних треба було пройти яких 15 кілометрів, але мене жахала думка йти туди і побачити трупи рідних. Врешті, якщо вони ще живі, то чим я їх привітаю, чим допоможу?... Ні, піду, краще, десь улаштуюсь може на роботу, може роздобуду який шматок хліба і тоді вже прийти до рідних. З цим наміром рішив їхати в радгосп „Кублищена".

ДЛЯ ІНФОРМАЦІЇ ЧИТАЧІВ Я ПОЯСНЮ ДЕЯКІ СЛОВА ТА ІМЕНА, ЩО МОЖУТЬ БУТИ НЕЗРОЗУМІЛІ

Бараки — спільні гуртожитки в тимчасових будовах з дощок, тощо. „Кофе" — московська назва кави. Натуральну каву до СССР не імпортують за винятком мізерної кольности для совєтської партійної аристократії та для закордонних гостей. Переважна маса рядового населення навіть не знає, який запах або смак має натуральна кава. Замість натуральної кави совєтська харчова промисловість випускала на внутрішній ринок неповноцінний замінник, сурогат кави, так зване „ячменное кофе", тобто перепалений ячмінь, з якого навар у кип'ячій воді давав єдине, що нагадувало каву, — колір і своєрідну гіркоту. Але з кінця 1920 рр., коли в процесі „переможного будівництва соціялізму" й ліквідації „приватно-капіталістичного сектора" з полиць у крамницях стали зникати товари широкого вжитку й харчові продукти, то спритні торгівці державних і кооперативних крамниць випорожнили кудись із упаковки і „ячменное кофе", а порожні коробки заклеїли й використали для декорації в крамницях, щоб випадковий чужинець із закордону міг подумати, що сов. крамниці повні товарів і харчів, а життьовий стандарт підсовєтського населення є найвищий.

Міліціонер — совєтський полісмен.

С. Петлюра — бувший Голова Директорії Української Народної Республіки і Головний Отаман військ УНР, провадив визвольну боротьбу українського народу проти імперіялістичної агресії московських червоних і білих окупантів. Загинув у 1926 р. в Парижі від руки терориста — Шварцбарда — аґента совєтського Г.П.У.

Гетьманці — вояки та полісмени уряду Української Держави при гетьманові П. Скоропадському у 1918 році.

1-ше Травня — в СССР, — державне свято з маніфестаціями й бенкетами партійних та урядових чинників.

„Режимне" місто, містечко, селище або район означає, що на терені цієї місцевости не вільно перебувати тим громадянам, які підпадають під категорію неблагонадійних. До режимних міст належала, в першу чергу, Москва, потім — столиці окупованих так званих республік, обласні центри, багато районів та інших населених пунктів, де були військові об'єкти, або близькість кордонів СССР.

„Лягавий" — Переважна маса народу ненавиділа міліціонерів і співробітників політичної поліції (енкаведистів) і позаочі називали їх „лягавими" по аналогії назви мисливських та поліційних собак.

„Товарні вагони" — вантажні залізничні вагони, у яких перевозять ріжні вантажі та худобу.

Павел Постишов — московський намісник в Україні. Прибув з Москви до Харкова (тоді столиці УССР) у 1932 році на посаду головного керівника комуністичної партії в Україні і мав необмежені повновластя від Сталіна. Винищення 7 мільйонів українців від штучного голоду, масові розстріли української інтелігенції і культурних сил є справою, якою безпосередньо керував і організував її Постишов з наказу Політбюра в Кремлі і самого Сталіна. Потім НКВД (з наказу Сталіна) розстріляло і Постишова так, як і його попередника Косіора. (Тепер обох, посмертно, реабілітовано),

Get your project started now!

1974 рік є роком святкування Сторіччя Албертської Ар-Сі-Ем-Пі! Албертці відзначіть гідно сто років багатої й різноманітної історії, яка зачалася з прибуттям на Захід одягнених в червоні однострої Кінних Поліцистів.

Подайте проєкти на якийсь тривалий та багатозначучий пам'ятник, що мавби історичну та виховну вартість, щоб гідно відзначити це важливе сторіччя в Алберті.

Пришліть нам залучений купон, а ми вишлемо вам інформацію, як ви можете подати нам ваш проєкт для розгляненя.

Alberta
From our proud past, the promise of our future.

To: Alberta-R.C.M.P.
Century Celebrations
Committee,
P.O. Box 1974,
Main Post Office,
Edmonton, Alberta.
T5J 2P4

Name:....................
Address:....................
....
City:.......... Postal Code:...
Mail Coupon By June 15, 1973.

Вісті з Торонта

ПАМ'ЯТНИК ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Комітет побудови пам'ятника для великої нашої поетеси Лесі Українки, який очолює інж. Леонід Вертипорох, приступив до праці над призбиранням фондів. Скульпторові Михайлові Черешньовському з Ню Йорку, доручено виконання проєкту пам'ятника.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ СУЖК

14 березня ц.р. відбулися тут у приміщенні Церкви МБНП при вул. Бетарст Річні загальні збори Спілки Українських Журналістів Канади. Зборами проводила президія в складі — ред. О. Матла — голова, мгр. Є. Мастикаш — секретар. Нову управу обрано в такому складі: ред. Н. Ріпецький — голова, інж. А. Іванюк і п-а І. Макарик — заступники голови, Христина Сеньків — секретар, ред. В. Дідюк — скарбник, Б. Колос — реф. молод. секції, Христина Туркевич, Олена Дем'янчук, інж. О. Тарнавський, І. Боднарчук, Ярослав Заяць — члени. Контрольна комісія: ред О. Матла, Микола Гавриш і Микола Липовецький. Річні збори СУКЖ одноголосно обрали митрофорного протоєрея о. П. Хомина — найстаршого активного журналіста і довголітнього члена управи СУЖК — почесним головою. Збори пройшли дуже активно і ділово, та виявили велику і багатогранну працю СУЖК.

НА ПОШАНУ ГЕН. ТАРАСА ЧУПРИНКИ-ШУХЕВИЧА

У понеділок, 5-го березня ц.р. у роковини геройської смерти ген. Романа Шухевича-Тараса Чупринки, головного Командира УПА, кол. вояки УПА і молодіжні організації СУМ і Пласт та численне громадянство зібралися у церкві Св. Миколая, де була відслужена панахида за спокій душі Генерала, а опісля відбувся в церковній залі апель молодіжних організацій. Панахиду відслужили отці: о. декан І. Сиротинський, о. Ю. Микитин, о. С. Харина, співав чоловічий хор „Прометей" під керівництвом мгр. В. Кардаша. О. декан І. Сиротинський виголосив проповідь.

Звітом проводам обох організацій, бунчужним свята Т. Татарином, апелем і святковим наказом пластуна А. Цибульського, відспіванням пластового гимну, деклямацією Марусі Перун, „Хто сказав, що нема Чупринки?" та словом голови Станичної Старшини Пласту М. Хабурського, свято закінчено національним гимном.

ТОРОНТО ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ЗУСТРІЧІ

Як вже відомо на запрошення Ієрархії Української Католицької Церкви в Канаді, у поворотній дорозі з Австралії, сюди завітає Первоієрарх Верховний Архиєпископ Кардинал, Їх Блаженство Кир Иосиф. До Торонта Їх Блаженство прибуде в суботу, 5 травня ц.р. у вечірніх годинах на летовище Малтон, де привітає Його велика українська громада. На провідну неділю, 6 травня ц.р. заплановано Величавий концерт-зустріч з Їх Блаженством у найбільшій залі Торонта „Мейпел Ліф Ґарден". Концерт буде проходити під знаком 10-річчя звільнення Їх Блаженства з большевицької неволі. Участь у концерті візьмуть численні хори, танкові групи, оркестри, молодіжні організації та шкільна дітвора. Їх Блаженство буде також учасником бенкету в честь Владики Борецького з нагоди 25-річчя Його архиєрейських свячень. Численною участю заманіфестуймо нашу відданість і любов Великому Страдникові; за віру і нарід, з незламним змагом за завершення нашої Церкви-Патріярхатом.

Річне засідання президії КУК

19 березня 1973 відбуто в Вініпеґу річне засідання Президії КУК, на якому принято звідомлення з праці Екзекутиви та одобрено рахункові замкнення КУК за діловий рік 1972.

Фінансовий секретар А. І. Яремович представив замкнення рахункові за діловий рік 1972, який закінчено з чистим доходом $2,137.23.

Д-р Кондра звітував про річну конференцію КУК, яку відбуто в Саскатуні, а д-р І. Глинка, голова комісії внутрішньо-канадських справ звітував про працю цеї комісії а зокрема про акцію КУК в справі українських програм на державних станціях і телевізії Сі-Бі-Сі. П. Башук, заступник голови культурної комісії звітував про Раду української культури.

о. д-р В. Кушнір, голова Комісії підготовки другого Конгресу СКВУ, зложив звідомлення про підготовку до цього конгресу, який відбудеться першого тижня листопада в Торонто. Мгр. І. Іванчук доповнив це звідомлення і підкреслив справу збірки фондів на переведення цього другого конгресу СКВУ. О. Каліцінський, голова Крайового центру шкільних рад, доповідав про шкільні справи, а зокрема про труднощі у підшуканні відповідних кандидатів на організаторів українського шкільництва для обслуги районів східної, західної і центральної Канади.

Річне засідання Президії КУК приняло до відома зміни в складі Президії КУК, зголошені такими складовими організаціями: проф. М. З. Тарнавецький від УВАН на місце попереднього голови д-ра М. Мандрики і інж. А. Качор від БУК на місце судді Б. Л. Корчинського з Реджайни.

Контрольна Комісія КУК в складі С. Пуляк, С. Романів, С. Радчук і П. Климків відбула при цій нагоді своє перше засідання від 10-го Конґресу.

Вінніпеґ, 21. 3. 1973.

Комітет Українців Канади Централя

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В АРГЕНТИНІ

З нагоди святкувань 75-річчя українського поселення в Аргентині вийшов друком короткий історичний начерк розвою української спільноти у цій країні.

Публікація цінна тим, що вона оперта на історичних документах, які віднайдено у різних архівах.

†

Ділимося сумною вісткою з членством ОУВФ та українським громадянством, що, з волі Всевишнього, відійшов у вічність в суботу, 21 квітня ц.р. на 81 році трудолюбивого життя

сл. п. МИХАЙЛО ЛУЧКОВИЧ,

великий український патріот, перший український федеральний посол, захисник прав українського народу, палкий прихильник АБН.
Похорон відбудеться в четвер ,26 квітня з катедрального храму св. Иосафата на цвинтар св. Михайла в Едмонтоні.

Вічна пам'ять великому синові України!

Організації Українського Визвольного Фронту в Едмонтоні.

†

Ділимося з нашими членами та українським громадянством сумною вісткою, що в суботу, 21 квітня відійшов у вічність на 81-ому році життя

бл. п. Михайло ЛУЧКОВИЧ,

кол. перший посол українського роду до федерального парляменту, заслужений суспільно-громадський діяч та щирий і відданий український патріот. Похорон покійного відбувся в четвер, 26 квітня з катедральної церкви св. Иосафата на український цвинтар св. Михаїла в Едмонтоні.

Управа Українського Народного Дому в Едмонтоні

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙКРАЩІ
ДАРУНКИ
В УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ
РУБЛЕВІ
ЦЕРТИФІКАТИ
INTERTRADE EXPRESS CORP. **НАЙПЕРШЕ** ВАМ ТО СКАЗАЛА, А ВАШІ РІДНІ ВАМ ТО **ПІДТВЕРДИЛИ.**

За допомогою спеціяльних рублевих цертифікатів Ваші рідні можуть купити все, що захочуть, за частину звичайної ціни. То так, як би ішов до крамниці з $100.00, а купив за них тільки товарів, що коштують $200.00 або $300.00, або й більше. **Intertrade Express Corp.** вишле Вам радо зовсім даром доказ на те. Спеціяльні рублеві цертифікати можна також виміняти на готівку, на звичайні рублі, по найвищій ставці.

ВПОВНІ
ГАРАНТОВАНІ
ДУЖЕ СКОРА
ПОСЛУГА

Доства протягом приблизно трьох тижнів. Ціна одного **СПЕЦІЯЛЬНОГО РУБЛЯ** є **$2.60.**
ТО Є ПОВНА ЦІНА.
АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ДОПЛАТ.

ЖАДАЙТЕ НАШОГО ДАРОВОГО ІЛЮСТРОВАНОГО КАТАЛОГА
Замовляйте тепер.
Замовляйте лиш через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА
Вибирайте з тих нових моделів
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101
ЗДА $3520.00

НАЙНОВІШИЙ УДОСКОНАЛЕНИЙ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖИГУЛІ ВАЗ 2103
ЗДА $4036,50

ФУРГОН СТЕЙШЕН
АВТОМОБІЛЬ
ЗДА $3881.25

ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
МОСКВИЧ 412 IE
ЗДА $3570.00

МОСКВИЧ 408 IE
ЗДА $3285.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 968
ЗДА $2250.00

ЖАДАЙТЕ НАШОГО СПЕЦІЯЛЬНОГО БЮЛЕТЕНЮ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ. АПАРТМЕНТИ ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ ІЗ СССР.
Жадайте наших спеціяльних бюлетенів.
МИ МАЄМО 24-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ І МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧ ВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ.

МУНІЦИПАЛІТЕТИ Й ПОДАТКИ

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

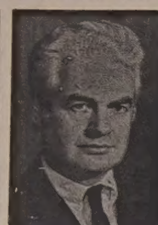

мейор А. Дент

Федеральний уряд проголосив недавно свій бюджет на 1973 рік. Ми в муніципальних урядах вже давно говорили, що податок від продажу та прибутковий податок криють в собі зародки інфляції, чого нема ніколи в податку від посілости.

То ніколи не було так яскраві представлено, як в цифрах бюджету федерального уряду. Там ми бачимо зменшення на 5% особистого прибуткового податку, з додатком зменшення податку від продажу різних товарів та різних послуг. Не зважаючи на зменшення федеральних податків від продажу різних товарів та послуг, федеральний уряд предбачає 10% більше прибутку від податку в порівнанні з минулим роком. Хоч через обнижку деяких опат зменшено прибутки з податку, загальний прибуток федерального уряду поважно збільшився.

В інфляційній господарці, немає іншого виходу, як збільшувати оплати за товарі та послуги, але тоді виходять переможцями ті уряди, яких прибутки залежать від усього іншого, лише не від податку від власностей, як одинокого джерела прибутку. Муніципальні уряди, так, як вони є тепер, є залежні лише від податку від власностей, в якому нема ніякого зародку інфляції і наслідком того, опинюються деколи в такому положенні, що мусять платити більше за товари та послуги, які їм потрібні, а в тому самому часі мають менші прибутки, бо вони є залежні в прибутках від податку від власностей.

Ми ніколи не зможемо усунути того важного положення місцевих урядів, доки не станеться щось драстичного, що змінить положення в тому напрямі, що місцеві уряди не будуть залежні виключно від податку від посілостей. Це положення є не лиш некорисне само по собі для муніципалітетів, але з ним зв'язане найбільш докучлива кара, яку собі можна уявити. Якщо ви не платите вашого податку від власности, ви можете втратити ваш дім. Якщо ви не платите прибуткового податку, або податку від товарів, тому, що ви або не маєте ніякого прибутку, або нічого не купуєте, ви тоді не платите ніякої кари за те, що не заплатити тих податків. Доки мешканці цеї країни та їхні вищі уряди не зрозуміють потреби про конечність забезпечення належними фондами муніципалітетів, середовища, в яких живе загал канадців будуть дальше погіршуватися й поволі завмирати й не зможуть дати належної послуги канадрям.

То бувало частіше минулими роками, що канадці називали муніципальні уряди невільниками, тому, що вищі уряди видавали деякі некорисні зарядження для муніципалітетів. Мін. ухвалено закон, на основі якого звільнено деякі круги населення від податку від нерухомостей, не даючи зате ніякого відшкодування муніципалітетам за втрачений прибуток. Того роду закон, звичайно, має ще додаток, в якому кажеться, що муніципалітети можуть, якщо хочуть, продовжувати стягати податок із тих людей, яких вищий уряд звільнив від податку.

З уваги на зменшені та обмежені прибутки, муніципалітети вважали за конечне завести це „дозволене законодавство". Скоро, воно буде обов'язувати, зараз будуть нарікання від людей, що ця несправедлива муніципальна управа завжди використовує людей. Якщоб заздалегідь вищий уряд мав у пляні винагородити муніципалітети за їхні втрачені прибутки, таке прикре положення не мало би місця.

Албертські муніципалітети висловлюють признання провінційному урядові за те, що він вважав за конечне перевести податкову реформу, видаючи закон про „Плян зменшення податку від власности в Алберті". Одначе муніципалітети мусять висловити свої застереження до деяких частин пляну не лише тому, що він безпосередньо заторкує муніципалітети, але також з уваги на опікунче наставлення, що його цей плян в собі криє. Наприклад, наслідком беззастережних допомог, що їх признає провінційний уряд, албертські муніципалітети можуть втратити поважну частину прибутку, якщо „муніципальна податкова ставка перейде річний зріст 7.5%". У висліді такого законодавства муніципалітети мусять уважати, що провінційний уряд не довір'яє місцевим управам, що вони господарять відповідально. Провінційний уряд ставить себе на становище, що він може краще оцінити потреби муніципалітетів, як місцеві представники. Це накидає теж вимогу на муніципалітети, що всі муніципалітети повинні мати в себе такі самі стандартні норми та що ніодному з них не вільно розвивати своїх питоменностей в формі, характері чи стилі життя. Через те муніципалітети вважають, що згадане покарання є неправильне в принципі й воно повинно бути усунене із закону про „плян зменшення податків".

Справді тепер є час на взаїмне порозуміння та співпрацю між муніципальними урядами та вищими урядами. Муніципалітети повинні бути уважані як рівнорядні уряди, а не як творива вищих урядів й між ними повинні бути всі речі узгіднювані та переводжені в співпраці, замість робити це в офрмі доручень, що веде до ще дальшого поділу.

Постараймося змінити джерела прибутків муніципалітетів, щоб вони могли виконувати завданя, на які, здається, ніхто не хоче давати гроші й, у той спосіб, здержмо погіршування життєвих умовин у Канаді.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

БУДЕ З'ЇЗД ЕТНІЧНИХ ГРУП

Федеральний міністер для справ багато культурности Ст. Гайдаш сказав на бенкеті українських, німецьких та польських професіоналістів у Вінніпеґу, що федеральний уряд плянує відбути цього року з'їзд представників національних (етнічних) груп Канади для обговорення пляну діяльности тих груп та допомогти уряду. Урядові осередки для досліду національних культур в Торонто, Монреаль, Вінніпезі та Ванкувер переводять досліди над національними культурами й літом цього року ці досліди повинні бути закінчені.

Під Великдень

Іде весна лихій зимі на зміну,
Несе пісень і квітів водограй!
Христос воскрес, воскресне Україна
Наш дорогий, найкращий в світі край,
Воскресне міць і велич і та сила,
що ми віками ллєм за неї кров
І наша рідна, соняшна держава
У вільним світі, вільна буде знов.
І розцвіте пахучим, пишним квітом,
Ми, гніт забувши, духом оживем.
Вітаєм вас усіх братерським привітом
З майбутнім тим великим днем.
Ї від душі, вітаючи, бажаєм
Всіх благ земних від Господа з небес
І за стрим пра-предківським звичаєм
Слова шлем радісні: „Христос воскрес".

Анна Байталан, Айтуна, Саск.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

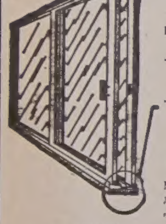

Похиле підвіконня включує:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

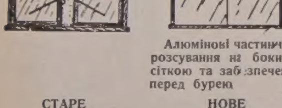

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

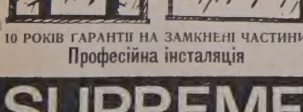

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Лос Анджелес, Кал. США

ПОХОРОН БЛ. П. Д-РА ЙОСИФА ГЕВКО

бл. п. д-р Йосиф Гевко

При кінці листопада минулого року помер в Каліфорнії США бл. п. д-р Йосиф Гевко.

Згадку про покійного помістили „УВісті" в одному з попередніх чисел.

Нині, містячи фото-знимку, пригадуємо, що бл. п. д-р Йосиф — то уродженець Веґревил, Алберта. Природничі науки студіював в Едмонтоні, а медичні закінчив на МекҐіл університеті в 1948 році. Був спеціялістом-хірургом і мав власний хірургічний центер в Монтебльо, Каліф. Працював також над дослідами недуг серця й рака.

Покійний полишив у смутку дружину Ліліян, десять синів, п'ять доньок, одну внучку, рідну маму, що живе в Едмонтоні, шість братів і чотири сестри.

Покійного поховали з української католицької церкви у Фонтана.

В. И. П.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПАРАСКЕВІЇ КРИЖАНОВСЬКОЇ

бл. п. Параскевія Крижановська

В понеділок, 5 березня відійшла несподівано в вічність бл. п. Параскевія Крижановська. Покійна виходила з міського автобусу й, в невиясненний досі спосіб, попала під колеса автобусу, під якими знайшла смерть.

Покійна прийшла на світ 30 квітня 1900 р. в селі Білівці, пов. Броди, Західна Україна в родині Івана й Тетяни з роду Хміляр.

Тут вона виросла, тут ходила до школи й тут провела всі свої молоді роки. Звідси вона виїхала 1926 р. до Канади, до свого брата Стефана Дмитришина. 20 лютого 1927 р. вона вийшла заміж за Михайла Крижановського. Вінчання відбулося в церкві Успення Пресв. Богородиці в Краковії. Після одруження, молоде подружжя фармувало в Чипмен, Алберта. В 1946 р. вони перейшли на постійне жити до Едмонтону. Тут вони належали до парафії св. Василія, де були зразковими членами.

Похорони покійної зачалися панахидою, що її в каплиці Похоронного заведення Парк Меморіял відслужив в четвер, 8 березня о. В. Дрібненький ЧСВВ. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужив о. В. Дрібненький в церкві св. Василія. Покійну оплакують чоловік Михайло, три дочки: Мілька Заміська, Ольга Фрейзер та Наталка Данилович, а, кромі того дев'ять унуків та один правнук.

З нагоди похорону дочка покійної Ольга передала 15.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній Параскеві вічна пам'ять.

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

У ЛЬВОВІ И НА СЕЛІ

В Україні я завважив теж дещо доброго, що варто би практикувати і в Канаді. Наприклад водієві автомобіля не вільно пити алькогольних напитків, як він провадить автомобіль. Коли дехто з наших туристів запрошував його, щоб він випив, то він заявив, що він не може пити нічого, бо він випив, а трапився нещасливий випадок, то він втратить право їзди на постійне. До того, якщо б він старався про іншу працю, то його ніхто не прийме, бо він має на своїй карті праці зазначено, що він в часі праці був п'яний. Тому водії автомобілів придержуються засади: „Якщо їдеш, не пий!"

Кожний колгоспник має право держати одну власну корову. А колгосп має ціле стадо. Колгоспні корови пасе один пастух, а приватні корови ведуть на пашу їхні власники. Представте собі, кілько людей треба, щоб вели на пашу приватних корів колгоспник і в. Колгоспні корови пасуться на окремих пасовищах, а приватні корови колгоспників пасуться по ровах. Те, що я бачив там, виявило, що там є багато робучої сили, яка марнується, бо, що вартує ведення на пашу одної корови? Але там такі порядки й на те нема ніякої ради. Колгосп дає колгоспникам деякий приділ паші. Але, як корова отелиться й теля перестане ссати корову, він мусить деяку кількість молока віддавати до колгоспу. Якщо не буде давати, тоді йому відмовляють пашу для корови. Такий то лад в „країні робітників".

Колись, за часів панщини, як чоловік відробив свою норму, то міг мати до того ще своє поле, що його обрабляв, міг мати дві-три корови, а корму міг приготовити стільки, що йому вистарчило й до нового. До того корови паслися на доброму пасовищі.

Тай дров міг привезти, кілько захотів й кілько йому було треба, а, як недоставало, то їхав до лісу й привозив свіжих. Сьогодні, коли всі працюють у колгоспі, ніхто не турбується колгоспною працею, лише дбає про те, щоб відробив тільки днів (там ка-

(продовження на стор. 8.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

І НОРКАМ („МІНКАМ") ПРИЙШОВ КІНЕЦЬ

Я зачав свою історію від лисів, а закінчив на норках („мінках"), які також поволі вийшли з моди, бо не було на них попиту. Та мені не так було шкода лисячих чи мінкових фарм, де годували ті звірятка, що їхні шкіри прикрашували й гріли жіночі шиї, як тих наших хлопців, що були власниками тих фарм й колись заробляли там незлі гроші, а відтак мусіли випродувати всі звірята, бо на шкіри не було покупців.

Одним із таких був мій добрий знайомий Антін Муринка, який мав фарму мінків у Чип Лейк а про якого я вже згадував у попередній статті. Він любив годівлю мінків й так тим був зайнятий, що навіть не мав часу розглянутися за дружиною й залишився й досі парубком. Він ще й далі живе на фармі як пустельник, хоч мінків уже не годує. А шкода, бо він був дуже гарний і милий хлопець і певно був би собі підшукав якусь гарну жінку. Та, здається, таких, як він буде в Канаді більше.

Дещо краще повелося його приятелеві Павлові Мельникові, що приїхав разом з Муринкою до Канади. Він спровадив з краю свою дружину, мав троє дітей і купив собі хату там, де імпрегнують таром пороги для залізничого шляху. Він досить скоро купив собі автомобіль й йому поводилося незле. Він помер перед п'яти роками на серцеву недугу. Залишив трьох гарних синів.

Климко залишився неодружений, як і Антін Муринка. Він навіть доробився був незле, але щось про нього нічого не чути в нашому українському житті. Покійний Павло Мельник був діяльний, був членом наших організацій і жертвував на різні наші цілі.

Як я собі пригадую історію Лиса Микити, що її написав Іван Франко, то там Лис Микита виграв справу всюди й на кінці вийшов побідником. Наші канадські лиси не мали такого щастя. Не лише вони вийшли з моди, але вийшли з моди й їхні кревняки: мінки, чинчилла та бобри, на які колись була велика мода й які коштували багато грошей. Бідні чоловіки нераз мусіли дуже важко працювати, щоб виповнити забаганку своєї дружини й купити їй бажаний футряний ковнір. Тепер то всьо перевелося. Одні жінки зовсім футер не носять, інші носять штучні, а ті, що носять правдиві, дістають їх із закордону, де плекання нутряних звірів коштує значно дешевше.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ЗАБЕЗПЕЧТЕ ВАШЕ НАСІННЯ
AGROX NM — MERGAMMA NM — GAMMASAN
VITAFLOW — DP VITAFLOW
Дешева забезпека проти бурянів, заразків, що виводяться в землі та від шкідливих комах.
Забезпечте вартісне насіння випробуваними хемічними середниками, що їх доставляє Піонер.
★ ★ ★
Якісна - вартісна - чудова забезпека фарбами від Піонера
Ваших домів - фармерських будинків та фармерського устаткування
★ ★ ★
В справі набуття тих та інших фармерських потрібних речей зв'яжіться з вашим менаджером місцевого елевейтора Піонера.
PIONEER GRAIN CO. LTD.
CALGARY WINNIPEG SASKATOON

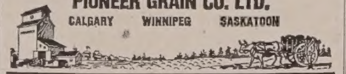

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
всім нашим клієнтам, уділовцям та приятелям
бажають щиро
керівництво та працівники
HERITAGE SAVINGS & TRUST COMPANY
10166 - 100 Street Phone: 429-6656 Edmonton, Alberta

ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

Думка про Великдень в Україні нерозривно зв'язана в нас з радісним величнім звуком дзвонів. Того дня, чи в селі чи в місті особливо святочно і довго, а по селах навіть цілий день без устанку, дзвонили церковні дзвони, сповіщаючи народ про радість Христового Воскресення.

— Не знаємо нічого певного сказати — про те, коли й де найперше появилися дзвони. Дехто з учених археологів висказується, що дзвони постали найперше у китайців на тисячі років перед приходом Ісуса Христа. Знаємо зі Святого Письма, що малі дзвінки мали жиди, теж перед приходом Христа. Вони прив'язували малі дзвіночки долиною до богослужбової одежі первосвященика, щоб було чути, коли входив на богослуження до святині, які частини богослуження виконував і коли виходив з святині. Великих дзвонів жиди не знали, а в богослужбових справах послугувалися трубами. На голос труб сходився нарід на молитви і богослуження, особливо в святочні і ювілейні дні.

ДЗВОНИ У ХРИСТИЯНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

В християнській Церкві не вживали спочатку ні дзвонів, ні труб, а це головно задля переслідування християнської віри. Християни в перших сторіччях сходилися в катакомбах на молитви і богослуження здебільша потайки. По кожному богослуженні священик, або диякон заповідали вірним, де й коли відбудеться наступне богослуження.

Щойно після надання Церкві свободи, могли християни голосно скликуватися на богослуження. Робили це різними способами й знаками, що їх спершу вживали по манастирях, а з часом деякі з них прийнялися по всіх церквах. По манастирях були різні звичаї і способи скликування на молитви і богослуження. В Єгипті були манастирі, де монахи скликувалися трубою, в деяких палестинських манастирях стукотом молотка в двері, а в жіночих манастирях співом: „Алилуя".

Найчастіше вживали „била" і „клепала", це є дошки або бляхи, що по них вдаряли дерев'яними або металевими молотками. Била видавали глухі, сильніші тони, а клепала вищі і звучніші. Таких бил і клепал вживали загально по всіх церквах, особливо на Сході, цілими сторіччями.

Дзвони почали поволі вводити до церковних цілей щойно в 5-му сторіччі і то спершу тільки на Заході. Деякі вчені археологи виводять початки дзвонів із латинських назв дзвонів. Тому, що дзвін в латинській назві називається „ноля", приписували введення дзвонів єпископові Павлинові, що жив у місті Ноля в 5-му сторіччі. Інші знову спиралися на латинській назві дзвона „кампана" і вказували на місце народження у провінції Кампанії, де були копальні міди, з якої почали виробляти дзвони.

Загально введено дзвони до церковного ужитку на Заході в 7-му сторіччі мабуть за папи Савиніяна. На Схід зайшли дзвони з Венеції і їх почали вживати загально по церквах щойно в 9-му сторіччі.

В 7-му сторіччі почали будувати при церквах окремі дзвіниці, що в них приміщували дзвони. Були теж рухомі дзвіниці, а саме в Італії, що їх уживало військо в часі походу. Дзвонами давали знак військові до боротьби або молитви.

З заведенням дзвонів до церковної служби, стали вони улюбленим предметом християн, які радо їх набувають до своїх церков і тішаться ними. В першому хрестоносному поході до Святої Землі з метою визволення її з-під панування турків, вождь християнського війська після здобуття міста Єрусалиму в 1099 році справив для єрусалимської церкви св. Гробу 18 дзвонів, що мали голосити своєю звучною мовою слова подяки й славослов'я Господеві.

ДЗВОНИ В УКРАЇНІ

З заведенням християнства появилися теж і в Україні перші дзвони, спроваджені з Корсуня або з Візантії. Але що способу виливання дзвонів не знали спершу в нас, уживали довгі часи в наших церквах била і клепала, що їх приміщували біля входових дверей церков.

На галицьких землях перші дзвони появилися мабуть в 12-му сторіччі. Знаємо, що галицький князь Данило, а теж і Володимир Василькович, що жили в 13-му сторіччі, старалися про дзвони і заводили їх по наших церквах.

Дзвони приміщували в час на двох або й чотирьох стовпах, що їх згодом почали прикривати дошками і в цей спосіб постали перші найпростіші дзвіниці. Пізніше наші дзвіниці почали прибирати конструкцію кріпосних веж в різних архітектурних формах, з двома й трьома поверхами. Вони служили на приміщення дзвонів, на сховок різних церковних речей, і заступали теж сторожеву вежу.

З давен-давна був звичай в нашому народі справляти по кілька хоч би й невеликих дзвонів, що видають разом гармонійні голоси, що їх нарід залюбки слухає, а на чужині тужить за ними.

Але бувають в нас і більші дзвони. Найбільший дзвін у Західній Україні є дзвін „Кирило", що висить на вежі при церкві Успення у Львові.

В Перемишлі найбільший дзвін був „Іван Креститель", власність катедральної церкви.

Був він князем всіх дзвонів перемиської єпархії і служив він катедральній церкві аж до І-ої світової війни. Тоді зашалювали його насильно дошками. А потім москалі стягнули його й забрали.

Не стало й інших дзвонів Як колись білі москвини, так тепер червоні москвини забрали дзвони, зруйнували дзвіниці й церкви.

Але прийде час, що ці дзвони загомонять на Великдень, як колись, і звістять світові Воскресення України.

(Голос Лемк.)

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

о. М. СОПУЛЯК

ХРЕСНА ДОРОГА

Учасники Хресної дороги моляться, клячучи, на Хресній дорозі.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

Процесія Хресної дороги, що її відбувають францисканські черці та прочане кожної п'ятниці, пригадує постійно події Великої П'ятниці. Вона нагадує теж темряву, яка налягла була на Єрусалим, як Христос умер на хресті. Й ця темрява, здається, налягає кожної п'ятниці на Єрусалим, як вузькими вуличками Єрусалиму посувається повільно процесія Хресної дороги. На небі звичайно сяє сонце, але Хресна дорога виглядає чогось темна. По обох боках Хресної дороги тягнуться високі мури будинків із закратованими вікнами та залізними ліхтарнями. Учасники процесії посуваються поволі кам'яними кістками, що ними вимощена вузька Хресна дорога. Христос не йшов тою дорогою, що нею ходимо тепер ми. Хресна дорога є покрита грубою верствою каміння, яке кілька разів засипувало колишню Хресну дорогу, як руйновано Єрусалим. Залишки давної Хресної дороги можна побачити в підвалі — каплиці черниць Сестер Сіону, де є частина колишньої площі Літостротон, що на ній судили Христа. На плоских гладких каменях вириті рівчаки. То на те, щоб коні римських вояків не совгалися на них. На каміннях є теж нарисовані якісь знаки. То є знаки для гри, що нею скорочували собі час римські вояки, які стерегли засуджених на смерть. На тих каменях мабуть римські вояки кидали жереб, як розльосувуали між себе одяг Христа. Біле каміння Літостротон пригадує дуже болючу сторінку з життя Христа.

Процесії Хресної дороги приглядаються через вікна мешканці сусідних домів. На їхніх обличчях видно лише звичайну цікавість. Вони вже привикли до процесії Хресної дороги, яка пересувається цими вуличками кожної п'ятниці. Їхні попередники за часів Христа привикли були теж до в'язнів, що їх римські вояки часто провадили тими вуличками на страту на Голготу. Процесії приглядаються теж і принагідні туристи, для яких процесія є доброю нагодою зробити цікаву світлину. А до процесії долучуються постійно що раз то нові люде. Одні з побожности а другі з цікавости. По обох боках дороги сидять продавці зі своїми товарами й торгують безперервно. Для них процесія то буденна подія, яка відбувається що п'ятниці. В кошиках продавців яйця, крілики, кури, ярина, овочі, одним словом усе, що продають на ринку. Деколи напроти процесії надійде араб із ослом, навантаженим різним товаром. Осел та араб з трудом просуваються поміж учасниками процесії. А учасники процесії моляться по дорозі, задержуються біля кожної станції, де відчитують зі Святого Письма, відповідне місце про Христові страдання в часі дороги на Голготу. Всі клякають і моляться. А кругом них кипить життя, покупці вихваляють свій товар, туристи фотографують, а малі діти забігають коло чужих прочан і просять милостині.

На четвертій станції Хресної дороги провідник пригадує, що тут Христос побачив Пречисту Діву. При п'ятій станції є невеличка церковця, завжди зачинена, лише таблиця на стіні вказує, що тут римські вояки дали нести хрест Симонові Киренейському. На шестій станції є невеличка каплиця із образом Вероніки, яка отерла платком залите кров'ю обличчя Христа. Дорога пнеться що раз то вище вгору. Процесія минає сьому станцію, де Христос упав вдруге, й восьму станцію, де Христос стрінув єрусалимських жінок, й доходить до дев'ятої, що є при входу до коптійської церкви. Та станція пригадує третій упадок Христа. Дальші станції Хресної дороги вже є в церкві Божого Гробу. Й туди входять поволі всі учасники процесії, що з глибоким відчуттям переживають Хресну дорогу Спасителя.

Десята станція вже на Голготі. Вона пригадує, як Христа роздягли з його одежі, а одинадцята зображує, як Христа прибивали на хрест. Ці події представлені гарними мальовилами в каплиці на Голготі. А сам хрест із гарним сріблом покритим образом розп'ятого Христа задержує біля себе найдовше всіх прочан. Кожний хоче доторкнутися того місця, де колись стояв Хрест, що на ньому умирав Спаситель, та засвітити свічечку, що їх подає ввічливий старенький грецький чернець. З каплиці на Голготі процесія сходить стрімкими сходами вдолину, де є великий мармуровий камінь. Він перший при вході до церкви Божого Гробу зустрічає всіх прочан. На цьому місці мали омивати тіло Спасителя перед зложення його до гробу. Всі учасники процесії набожно цілують камінь й уявляють собі сцену умивання скривавленого тіла Спасителя. А відтак усі йдуть до останньої станції Хресної дороги до невеличкої каплиці Божого Гробу. Там може ввійти лише кілька осіб. Вся група учасників процесії терпеливо жде при вході до каплиці молиться, а прочане маленькими групками входять до каплиці, моляться й цілують мармурову плиту, що під нею є плита, на якій перед двома тисячами років зложено тіло Спасителя.

Тут кінчається процесія Хресної дороги. Але з Гробом Христа лучиться невеличка каплиця Ангела. Тут єрусалимським жінкам-мироносицям, що прийшли помазати тіло Ісусове, Ангел передав радісну вістку, що Христос воскрес із мертвих. Й через те послідна станція Хресної дороги — Гріб Христа є одночасно й початком Христового Воскресення, що прийшло після Великої п'ятниці та важких Христових страдань. Й тут розпочинається кожного Великодня Воскресна Богослужба. Грецький патріярх входить до каплиці Христового Гробу, світить там свічку й передає її через малий отвор назовні каплички. Від тої свічки всі прочане, що бувають на Великдень у Єрусалимі, засвічують свої свічки й співають воскресну пісню радости „Христос воскрес".

Та пісню Воскресення співають лише на Великдень. У звичайні п'ятниці учасники процесії кінчають Хресну дорогу цілуванням мармурової плити в Божому Гробі. Але кожному, що бодай раз в житті відбув Хресну дорогу на тому місці, де її переживав Христос, залишається кожна станція Хресної дороги на все життя в пам'яті.

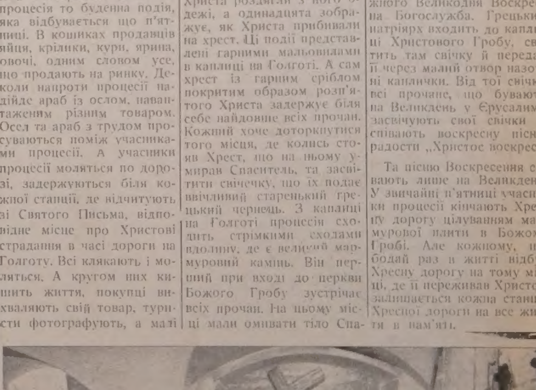

Підлога підвалу-каплиці в Сестер Сіону, де залишилися камені із площі Преторії, де стояв Христос у часі свого суду.

СПОМИНИ

Про Митрополита Кир Андрея Шептицького

Іван Лев граф Шептицький

VII

За кілька днів при чудовій погоді відбулося посвячення каплички на руїнах старого дому, в якому колись уродилися мої дядьки. Його в 1915 р. спалили таки місцеві люди. На руїнах, порослих кущами й диким виноградом, поміж деревами, що скоро росли, збудували мої батьки в 1939 р. капличку. Поставили в ній статую Матері Божої з Люрду, збережену ще з часів моєї бабусі Зофії з Фредрів Шептицької, а на підвищенні, де стояла статуя, вмурували табличку з написом, що його уклав сам Митрополит.

Після посвячення кілька днів відправляли там мої дядьки Служби Божі при великій участі людей, що громадилися на подвір'ю. Першого і другого серпня приїхали з Лабунь дядьки. Приїхав і дядько генерал С. Шептицький, так що тепер усі наші дядьки, всі брати були разом. Не часто таке траплялося, тому то радість із спільного побачення була велика. Залишилася з тої зустрічі одна фотографія. Усі дядьки сидять під крислатою грушею, під якою вони ще дітьми, так як і ми потім, залюбки проводили літні дні.

* * *

У 1928 р. львівське „Відродження" було в близьких взаєминах з Українським Християнським Об'єднанням (УХО). Головою був тоді п. Гладилович. По його відході ця організація на деякий час підупала. Ми їздили тоді разом до Кракова на З'їзд Католицьких Студентів, бо розпочиналася тепер по університетах Католицька Акція, яку треба було зробити монолітною та зорганізувати окремі групи слов'ян. У той час орзанізувало УХА Службу Божу в соборі св. Юра. Був я на цій Слжбі Божій разом з проф. Степаном Свежанським і жменькою членів УХО. Під час Служби Божої приступили ми всі до Св. Причастя. Стояли ми тоді просто, а не на колінах, бо Дядько Митрополит вже не міг згинатись і схилятися. По Службі Божій він промовив з свого престола: „Католицька ієрархія складається переважно з старших людей, що не знають про життеві течії і потреби молоді, про її змагання і боротьбу. Молодь повинна про це нас, стар-

(закінчення на стор. 8.)

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Що ви повині знати про
Прибутковий Податок в Канаді

В Канаді прибутковий податок базується на місці замешкання, а не на громадянстві. Канадські мешканці звітують про ввесь свій прибуток, який вони отримують, навіть, якщо дещо з цього приходить з-поза Канади. Якщо ваш прибуток є у формі платні, ваш працедавець уже відтягнув з вас прибутковий податок. Він повинен вам дати перед кінцем лютого розписку „T4", на якій буде виказаний ваш заробіток і сума відтягнена на податок. Вам треба долучити один примірник розписки „T4" до свого податкового звідомлення. Якщо ви мали кілька працедавців впродовж року, вам треба долучити цих кілька розписок „T4" до податкового звідомлення. Більшість канадських платників податку отримують свої податкові бланки поштою. На них є надруковане прізвище платника податку, його адреса та число соціяльного забезпечення.

Новоприбулий до Канади мусить свій перших податковий формуляр взяти на пошті: Порадник, який є долучений до кожного податкового формуляра, дає відповіді на більшість питань. Проте, якщо ви ще матимете якусь проблему, ви можете отримати поради та інформації безплатно в кожному дистриктному податковому уряді.
До податкового уряду ви можете зайти, написати чи телефонувати. Число телефону та адреса вашого дистриктного податкового уряду є подана у Порадннку. А коли телефонуєте з-поза міста, кличте оператора та подаєте число ЗЕ04000, це також даром! Багато з наших урядовців говорить чужими мовами. Але, якщо ви собі бажаєте, ви можете взяти з собою свого приятеля за перекладача.

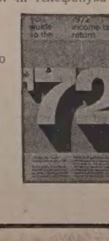

National Revenue, Taxation
Revenu national, Impôt

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree
В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

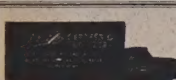

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

● **ДО ВИНАЙМУ** мешкання. Дві кімнати з меблями і три кімнати без меблів. Голоситися до 9629 - 110 Аве. Тел.: 422-8951.

Моя подорож . . .

жуть: трудоднів), щоб дістав свою пайку збіжжя з колгоспу та якусь заплату. А решту часу й старань колгоспники присвячують своїм присадибним ділянкам, де виростають ярину, збіжжя та годують свої корови. Те, що вони виростуть, вистарчає не лиш для них самих, але вони несуть ще й дещо до міста та продають.

В Тернопільщині мені оповідали таку історію: Як забрали всю землю до колгоспу, то зараз привезли всю машинерію для обрібки поля: трактори, плуги, борони тощо й почали обробляти поле. Почали орати моторовими плугами, але плугатори, чи не вміли, чи не хотіли орати правильно й орали землю занадто глибоко. Люде, які господарили весь свій вік, дивилися й похитували головами, бо занадто глибоко зорана земля не родить добре. Її так сталося. Засіяли пшеницю й зародила така бідненька, що не було на що й дивитися. Як у нас казали: „жабі по вуха". Але колгоспні плугаторі орали 18-20 цалів глибоко, а родюча земля сягає найглибше 12 цалів. В. Галичині, звичайно, не орали глибше, як 8 цалів, і тоді земля родила добре. По селах печей нема, лиш кухні для варення страв. Їх повикидали тому, щоб люде не крали колгоспного збіжжя й не пекли свого хліба. Тепер хліб привозять із міста з пекарні. Казьонний; щоб держава й на тому заробляла. Хліба є подостатком, але не надто добрий, бо деколи зле випечений. В деяких селах, казали мені, хлібом годують свиней.

Печі з сіл забрали, але ще, якби забрали ті „рурки", що ними гонять самогон, то може селяне так не пили би, як п'ють тепер.

Якщо порівняти Львів із Москвою та Києвом, то він мені видавався чогось найбіднішим. Місто старе, вузенькі вулиці й нема як їх поширити. В нових дільницях вулиці вже широкі й вигідні, але старого міста перебудовувати годі.

Того самого дня, як я приїхав до Львова, прийшов до мене мій старший брат. Я попросив його до своєї готелевої кімнати й ми наговорилися досхочу.

Другої днини я був у сестри. Передше вона писала, що хворіє, але, як я прийшов у відвідини, зараз подужала. З сестрою я теж говорив довго про всякі речі.

Як я повернувся до готелю, то на мене ждав мій молодший брат. Він жалувався, що я скорше його не повідомив, що я вже приїхав. Я йому відповів, що, якщоб вони всі, тобто мої брати й сестра прийшли разом, то мені важко було би говорити з усіми нараз. А так з кожним поговорив окремо й кожний міг зі мною про все щиро говорити. Брат мій залишився в мене на ніч і ми цілу ніч переговорили.

Слідуючого дня припадали Зелені Свята. Я поїхав на село до брата. Після снідашку брат запропонував піти до церкви. Ми прийшли на церковне подвір'я через бічну фіртку. Коло церкви стояло кілька сотень людей. Церква була зачинена. Люде займали входові двері липовими гілками, перед дверми поставили стіл, накрили обрусом, а на те поставили хрест і кілька свічок. Відтак всі окружили стіл півколом і почали співати Службу Божу, без священика. Співали від самого початку, від великої ектенії аж до самого кінця, так, як би служили зі священиком. По Службі Божій заспівали ще „Радуйся, Царице, Мати Милосердія", а відтак Молебень до Пресвятої Богородиці. Одні співали з книжок, а другі з пам'яти. Після закінчення Молебеня, налили до миски свяченої води й святили зілля. А треба признати що всі співали дуже гарно. Співали всі, кількох їх там було: старі й молоді й навіть діти.

Я стояв напереді з братом і з цікавости оглянувся, чи не пізнаю кого. Я не пізнав нікого. Навіть найстарші були на 10-15-років молодші від мене.

Я прислухувався, як вони співають. Співали поволі й виразно, а голос їх виходив щиро зі серця й у ньому не чути було ніякого примусу. Так щиро вони молилися перед зачиненою церквою. Благали Господа, щоб колись ті двері церкви відчинилися, щоб вони могли свобідно молитися й навчати своїх дітей.

Я слухав церковного співу моїх колишніх односельчан і кажу до брата: „Гарно співають". А він відповів мені: „Та то твоя заслуга. 48 років тому ти навчив нас співати й відтак поїхав із села. Ми з хору, який ти був зорганізував зійшли на „самоцівку", на два голоси — а ти завжди добирав добрих співаків, які навчилися співати цілу Службу Божу й тепер усі співаємо, навіть без дяка".

Спомини про Митрополита . . .

(закінчення з стор. 7.)

них, інформувати, просити і домагатися співпраці, як і тут домагалася Служби Божої. Нехай же молодь знає і пам'ятає, що ми допомагатимемо їй, тільки треба знати, коли і як?"

В той час ми з Степаном С. дуже багато напрацювалися в різних осередках і з провідниками латинської ієрархії. Та натрапляли ми тут на безконечні трудноші. Латинська ієрархія була огорнена підозрінням і неохотою. Вона не розуміла, чи не хотіла розуміти проблем молоді.

В 1928 чи 1929 р. відбувся у Львові собор греко-католицьких єпископів, скликаний Дядьком Митрополитом. Прибули на цей собор єпископи з Перемишля, Станиславова, з Канади Кир Никита Будка (який пізніше залишивсь у Львові як єпископ-помічник), з Чехословаччини, Югославії і Болгарії. Дуже велична і захоплююча була інавгураційна Служба Божа в соборі св. Юра, в якій брали участь усі ці високі церковні достойники. Під час кількаденних нарад довелося мені з батьком побувати на обіді в митрополичій палаті. Було нас тільки двох світських серед стільки духовних. Дядько Митрополит наказував мені перед тим, щоб я говорив тільки по-українськи, і навчав мене при тому та подавав вказівки про кожного єпископа. Він завжди дбав про те, щоб на такі врочистості були запрошені представники його родини. Пригадалося мені моє занедужання під час подібного єпископського обіду в 1913 р., де я був тоді також з батьком. Але на тому соборі були тільки галицькі єпископи і о. Макс Баденський, великий прихильник Дядька.

А тепер було їх стільки, що звичайна їдальня була замала. Ми перейшли з канцелярії Дядька через великий сальон, де відбувалися наради. Пригадую собі, що там на столі у великому скляному релікварі була частина черепа св. Йосафата. Увійшли ми до залі з копіями фресків Фра Анджеліко і там засіли за величезний стіл. Довелося мені сидіти поміж єпископом Діонісієм Няраді з Югославії і єпископом з Болгарії. (Прізвища, на жаль, не пригадую). Наша розмова була довга й інтересна. Не знаю, що з ними сталося? Чи померли мученицькою смертю? Але напевно багато їх вірних живе ще у світі. Бо Боже насіння, не раз кинуте в землю, довго не сходило. А часом серед найбільше непередбачених обставин кільчиться, живе й дає урожай. І хоч часами ми його не бачимо, то воно росте й віддає хвалу Царству Божому на землі.

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїдь безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати в масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Відкритий лист докторові . . .

(закінчення на стор. 3.)

українською та російською мовами. Може ці відвідини допоможуть вам зрозуміти „вигадки" і „хворобливу уяву" Івана Васильовича Коляски.

З Чернівців раджу поїхати до Львова і там на вул. Зеленій ч. 10 заглянути до музичної середньої школи-інтернату. Це школа музично обдарованих дітей, єдина в Україні. Поцікавтесь, скільки в ній навчається українських дітей. Запитайте директора цієї школи Олександра Дмитровича Мищенка, чому ні один викладач музики в тому числі і він сам, не веде занять українською мовою. Пригадайте, будь ласка, директорові цієї школи, що у Львові ще довго пам'ятатимуть його попередницю — Кравченко Кіру Леонідівну — колишнього директора цієї школи, яка покрила ганьбою себе і цю школу зневагою до української культури, що сталося на вечорі, присвяченому сотим роковинам від дня смерті Т. Г. Шевченка. Найменший ваш сумнів щодо цього випадку розвіє викладач цієї школи — відомий український композитор Кос-Анатольський, який був на тому вечорі. Правда, за цей випадок К. Л. Кравченко поплатилася своєю посадою, але сам факт глуму над пам'яттю Великого Кобзаря України, та ще в музичному закладі українського міста — сумне явище, яке викликає роздуми.

Залишивши музичну школу, раджу відвідати обласний Будинок народної творчости, що на вул. Павлика Морозова ч. 3. Запитайте директора цієї установи, Порошину Ольгу Дмитрівну, за що заарештовано працівника цього будинку Михайла Гориня — випускника Львівського університету, автора багатьох статей, опублікованих журналом „Українська мова і література в школі", У тому ж Львові на площі Радянській, в буд. ч. 2 відвідайте кандидата філологічних наук Нудьгу Григорія Антоновича і розпитайте, за що його декілька років гноїли у тюрмі, а тепер пильно слідкують за кожним його кроком. Сподіваюсь, що названі тут факти допоможуть вам краще зрозуміти ту атмосферу, в якій живе і працює українська інтелігенція.

У своїй статті ви спростовуєте твердження Івана Васильовича Коляски про переваги випускників російських шкіл. Ви доводите, що усі абітурієнти знаходяться в однаковому становищі. Якщо вірити вам, то випускник вірменської школи може приїхати в Україну і складали екзамени рідною мовою до Київського чи Одеського університетів. Та ні ж бо, такі пільги має тільки випускник російської школи. Він може приїхати до Києва, Львова, Харкова чи Одеси, Костроми чи Рязані, знаючи, що не тільки вступні екзамени складатиме, але й лекції слухатиме рідною йому мовою. Такої можливості український випускник, приїхавши до Рязані чи Куйбишева не має. Користуючись привілеями у власній республіці і пільгами при вступі у вузи союзних республік, абітурієнти-росіяни утруднюють доступ молоді неросійської національности до вищої освіти. Хіба це не відповідає дійсності і хіба це не свідчить про національну дискримінацію в постанові вищої освіти в неросійських республіках СРСР? Адже така ганебна практика і штовхає українських батьків до того, щоб віддавати своїх дітей до російських шкіл („навіщо дитина потім буде мучитися"). У цьому їм сприяє закон про те, що самі батьки повинні вирішувати, в школу з якою мовою навчання віддавати своїх дітей. Звичайно, батьків ніхто не примушує віддавати своїх дітей до російської школи, але ж вони знають, що українська школа має другорядне значення, що начальство віддає своїх дітей до російських шкіл, а звідси і сумні наслідки, що породив закон про школу 1958 року.

Щоб ви не звинуватили мене в націонал-ухильництві, я обгрунтую їх документом, який ви, мабуть, не посмієте назвати наклепницьким — інструктивним виступом міністра вищої та середньої спеціальної освіти у серпні 1965 року „Про мову викладання у вузах Української ССР". Гадаю, що ви обізнані з цим документом, і тому називаю лише окремі вузи України, які згадувалися на тій нараді.

Український інститут інженерів водного транспорту (м. Рівне) — весь навчальний процес здійснюється тільки російською мовою. Повністю зрусифікований Український поліграфічний інститут. У Київському університеті та Українському поліграфічному інституті готуються кадри журналістів для української преси, однак більшість нефахових дисциплін — суспільні науки, зарубіжна література, логіка, вступ до літературознавства — читаються російською мовою. Навіть у Львівському політехнічному інституті, який в названому листі фігурує як показовий з цього питання, маємо таку картину: в інституті навчається понад 20 тисяч студентів, із них українців — 65 відсотків. Професорсько - викладацького складу в межах 1,200 чоловік, з них українців понад 60 проц. Заняття укр. мовою ведуть 357 викладачів, тобто 30 відсотків. Значно гірше у Київському політехнічному інституті, де приблизно така ж кількість викладачів і студентів і приблизно стільки ж українців, але заняття українською мовою не ведуться зовсім.

„У багатьох вузах ідейно-виховна робота серед студентів проводиться тільки або переважно російською мовою. Засідання вчених рад, захист кандидатських і докторських дисертацій відбувається російською мовою. Це ж слід сказати про організацію різноманітних студентських зборів, влаштування лекцій, співбесід, доповідей, зустрічей з видатними і цікавими людьми. Це ж стосується офіційних та масових заходів, ведення документації, листування, а нам слід дотримуватися мови українського народу — це наш державний, конституційний обов'язок". Рядки, які я цитую, взяті не з книжки Івана Васильовича Коляски, а з виступу міністра Даденкова. Отож, добродію Дзеверин, не в ту сторону вилили свій гнів. Краще поцікавтеся, з чиєї вини не виконуються ті заходи, які були схвалені Міністерством і спрямовані на посилення українізації вищої і середньої спеціальної освіти. Сім років минуло з того часу, але жоден із намічених пунктів не виконаний, натомість русифікація вузів посилилася.

Виникає питання: для чого був складений цей документ? Для пропаґанди? Очевидно, русифікація національного життя і, зокрема, освіта, стала такою загрозливою, що треба було рятувати Україну від ганебного становища, дуже подібного до часів славнозвісного Указу царського міністра Валуєва, але кажуть, що Москва з цього приводу насупила брови — і „суверенні" державні органи України тепер намагаються з усіх сил заспокоїти розгнівану Москву. Саме в цьому, добродію Дзеверин і полягає основне призначення вашої статті. Москву, може, ви і заспокоїли своєю „Творчістю", але українського народу вам не ошукати.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Реорганізують допомогу безробітним

Федеральний уряд плянує перевести реорганізацію Комісії для допомоги безробітним. Для кращої обслуги безробітних міністерство для робучої сили відкриє 18 нових бюр та побільшить 90 з існуючих тепер 298 бюр. Побільшення числа бюр не потягне за собою збільшеня числа урядників. З реорганізацією бюр міністерства зможуть скорше виплачувати допомоги.

Міністерство задумує теж знайти спосіб, щоб прийти з допомогою тим безробітним, що, згідно з законом, не мають права на допомогу, але не мають з чого жити.

Переносять федеральні бюра

Федеральний уряд задумує протягом найближчих п'яти років перенести деякі федеральні бюра з Оттави до інших канадських міст: Торонто, Монреаль, Калґари, Ванкувер, Галіфакс та Лондон, Онт. Побудова нових будинків для бюр коштуватиме федеральний уряд 250 мільйонів долярів. В Монреалі будуть збудовані будинки коштом 100 мільйонів долярів.

Парлямент схвалив 13 законів

Протягом 75 днів, що в них засідав федеральний парлямент, ухвалено 13 законів. Дальших 12 проєктів законів буде предкладено парляментові після 17-денних Великодних вакацій.

Хоч посли консервативної партії постійно пропонують недовір'я федеральному урядові й домагаються розв'язання парляменту, завдяки допомозі послів партії НДП, теперішний ліберальний уряд дістає завжди потрібну більшість для схваленя законів та відкинення пропозиції консерватів, щоб розв'язати парлямент. Дотеперішний парлямент виявив успішну працездатність й загал послів не сподівається скорих федеральних виборів.

КҐБ знайшло винуватця

Від квітня 1968 р. появлялася в СССР правильно, що два місяці, „Хроніка поточних подій". Советська поліція КГБ виарештувала сотні осіб запідозрених у видаванні „Хроніки", одначе „Хроніка" появлялася правильно дальше аж до листопада 1972 р., коли вона перестала виходити. Тепер КГБ арештувало дочку советського історика П. Якіра, який сидить у советському концентраційному таборі за те, що домагався звільнення арештованих противників теперішнього советського режиму. За вістками закордонних кореспондентів, поліція переслухувала дочку Якіра Ірену цілими днями, поки вкінці вона не підписала заяву, що вона редагувала більшу частину 27 чисел „Хроніки". Після того Ірену Якір випущено на волю, бо вона недавно привела на світ дитину.

• 110 мільйонів совєтських громадян працювали в суботу, перед Великоднем без заплати, виконуючи наказаний урядом „суботник".

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Посилаю ——— на передплату „Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)